

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2017
GELIJKWAARDIGHEID BUITENLANDSE DIPLOMA'S

Inhoud

[Zitting van 25 januari 2017](#)

rolnummer 2016/690_694

rolnummer 2016/697

rolnummer 2017/013

[Zitting van 15 maart 2017](#)

rolnummer 2017/063_068

rolnummer 2017/067

[Zitting van 17 mei 2017](#)

rolnummer 2017/117

[Zitting van 13 juni 2017](#)

rolnummer 2017/140

[Zitting van 16 juni 2017](#)

rolnummer 2017/142

[Zitting van 26 juni 2017](#)

rolnummer 2017/142

[Zitting van 31 juli 2017](#)

rolnummer 2017/194

Zitting van 25 januari 2017

Arrest nr. 3.506 van 25 januari 2017 in de zaken 2016/690 en 2016/694

In zake: Bayzid AFAF
Woonplaats kiezend te 1030 Schaarbeek
Adolphe Marbotinstraat 14 bus 2

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 7 december 2016 waarbij het studiebewijs “docteur en art dentaire” van verzoekster niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”, noch met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2017.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Omwille van de nauwe samenhang tussen de verzoekschriften met rolnummer 2016/690 en 2016/694 heeft de Raad de behandeling ervan met het oog op een goede rechtsbedeling ambtshalve samengevoegd.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 1993 aan de ‘Université Tichrine’ in Syrië het diploma van “docteur en art dentaire”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van “docteur en art dentaire” met het Vlaams diploma van “Bachelor of Science in de tandheelkunde” en met het Vlaams diploma van “Master of Science in de tandheelkunde”.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 6 mei 2010 werd beslist dat het Syrisch diploma niet als volledig gelijkwaardig werd verklaard met de Vlaamse graad van “master in de tandheelkunde”. Deze beslissing verwijst naar het niet slagen van verzoekende partij op de schriftelijke en praktische tests, die georganiseerd werden door de geconsulteerde universiteiten.

Verzoekende partij vraagt in 2015 om een herziening van deze beslissing. Begin 2016 ontvangt Naric-Vlaanderen een aantal nieuwe officiële attesten en wordt de procedure tot herziening opgestart. Verzoekende partij neemt vervolgens opnieuw deel aan de testen aan de UGent, op 26 mei 2016.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 11 augustus 2016 werd beslist dat het Syrisch diploma niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”, noch met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”.

De erkenningsbeslissing van 11 augustus 2016 stelt dat er substantieel verschil in de leerresultaten bestaat. De erkenningsinstantie merkt op dat verzoekende partij werd uitgenodigd om deel te nemen aan een theoretische en praktische proef waarin gepeild wordt naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de tandheelkunde. Deze proef wordt georganiseerd in samenwerking met de Vlaamse faculteiten tandheelkunde.

De erkenningsinstantie verduidelijkt dat de praktische proef bestond uit volgende opdracht: twee preparaties maken op twee specifieke tanden, met name een volledige kroon op 26 en een MO inlay op 17. Ze benadrukt dat hand- en hoekstukken en boormateriaal ter beschikking werden gesteld. De erkenningsinstantie stipt aan dat een resultaat van 9 of minder op de praktische proef steeds impliceert dat er geen gelijkwaardigheid met de bachelor kan worden

verleend, vermits dit impliceert dat er niet veilig op patiënten gewerkt kan worden. Een resultaat van 9 of meer impliceert dat een volledige gelijkwaardigheid verleend kan worden, afhankelijk van het resultaat op de theoretische proef.

Daarna stelt de erkenningsinstantie dat in de theoretische proef zeven verschillende vragen uit zeven verschillende tandheelkundige disciplines werden gesteld waarop schriftelijk geantwoord kon worden. Ze benadrukt dat per onderdeel een inschaling per jaar volgt, wat leidt tot een globaal advies.

De erkenningsinstantie stelt vast dat volgende resultaten werden behaald op de theoretische en praktische proef van 26 mei 2016 aan UGent:

- Praktische proef: 0/20
- Theoretische proef (globale inschaling): 3e bachelor in de tandheelkunde

De erkenningsinstantie stelt vervolgens dat op basis van dit resultaat geen gelijkwaardigheid kan worden verleend. Zij raadt verzoekende partij aan om contact op te nemen met UGent om na te gaan in welk jaar van de opleiding zij kan instromen.

Deze beslissing werd bij schrijven van 11 augustus 2016 aan verzoekende partij bekendgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 9 september 2016 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

Bij arrest nr. 3.208 van 10 oktober 2016 in de zaak 2016/308 vernietigde de Raad de bestreden beslissing op grond van volgende overwegingen:

“ (...)

Hoewel de score van 0/20 op de praktische proef aldus niet hoeft te betekenen dat de score geen correcte weergave van de prestatie van verzoekende partij op de praktische proef vormt, wijst de Raad erop dat deze omstandigheden het belang van de motivering van de score beklemtonen.

De Raad treedt verwerende instantie bij waar zij stelt dat de inhoud van de proef is toegelicht in de beslissingsbrief. Ook de verduidelijking dat een score van 0 op 20 betekent dat er een

kapitale fout is begaan bij de praktische proef, komt de Raad aannemelijk voor. De toelichting van verwerende partij dat een kapitale fout betekent dat het een fout betreft die blijvende letsels kan geven aan de patiënt en/of aan het gebit van de patiënt, wekt evenmin verbazing.

Deze toevoegingen zijn weliswaar nuttig en kunnen de Raad helpen zich een beeld te vormen van de praktische proef, doch kunnen niet worden aangemerkt als een afdoende motivering voor het resultaat van de proef, dat van groot belang is geweest bij het nemen van de voor de Raad betwiste beslissing. De Raad merkt hierbij op dat verwerende partij in de antwoordnota aanhaalt dat het louter vermelden van de score van de praktische proef “ongelukkig” is.

In het licht van de ontbrekende motivering van de score en de wel heel summiere voorliggende toelichting bij de in het kader van het gelijkwaardigheidsonderzoek georganiseerde proeven, kan de Raad evenmin vaststellen of de score en de erop gebaseerde aangevochten beslissing als redelijk kunnen worden aangemerkt.

(...)

Omwille van de afwezigheid van ruimere motivering door de adviesverlenende instelling dan de aanduiding van de score voor de praktische proef en de inschaling van verzoekende partij op basis van de theoretische proef, kan de Raad niet vaststellen of, en zo ja in welke mate, met de aangevoerde opleidingen/seminaries en werkervaring rekening is gehouden. Ook in de beslissing van Naric-Vlaanderen treft de Raad hieromtrent geen informatie aan.

Wel is het zo dat verwerende partij precies op basis van de bijgebrachte opleidingen in het kader van een herzieningsonderzoek aan verzoekende partij de kans heeft gegeven de hierboven vermelde proeven nogmaals af te leggen.

De Raad herinnert er hierbij tevens aan dat relevante onderwijservaring en relevante beroepservaring bij de vaststelling van een substantieel verschil dat de gelijkwaardigheidsverklaring belet, als compensatiemaatregel kunnen worden aanvaard. Dit betekent echter niet dat deze beroeps- en/of onderwijservaring zonder meer lacunes, bijvoorbeeld op het gebied van de leerresultaten, compenseren en tot erkenning van het buitenlands studiebewijs voeren. Ondanks de ervaring kan tot de beslissing worden gekomen dat er een substantieel verschil bestaat tussen het buitenlands studiebewijs en het Vlaamse hogeronderwijsdiploma waarmee de gelijkwaardigheid wordt beoogd. Tevens herinnert de Raad eraan dat bij de vraag in hoeverre werkervaring compenserend kan zijn met de inhoud van de uitgevoerde taken rekening moet worden gehouden. In die context stelt de Raad vast dat

de erkenningsinstantie aangeeft dat de aangehaalde ervaring als ‘dentiste visiteur’ betrekking heeft op een kijkstage.

(...)

Met betrekking tot de theoretische proef stelt de Raad vast dat zeven verschillende vragen uit zeven verschillende tandheelkundige disciplines zijn gesteld en dat de verzoekende partij hierop schriftelijk kon antwoorden. De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij op basis van de theoretische proef als volgt is ingeschaald:

“Resultaten theoretische proef (inschaling jaar)

<i>Medisch Ethiek:</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Prothetiek (kroon- en brugwerk):</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Kaakgewricht- en aangezichtspijn:</i>	<i>1ste Master</i>
<i>Prothetiek (partiële en totale prothese):</i>	<i>3de Bach</i>
<i>Endodontie/rest :</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Parodontologie:</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Kindertandheelkunde:</i>	<i>2de Bach</i>

Gebaseerd op de theoretische proef: 3de Bach”

Verwerende partij verduidelijkt dat uit de test blijkt dat de kennis van verzoekende partij zich situeert op het niveau van een 2de bachelor. Verwerende partij verduidelijkt tevens dat uit de proef kennis van de tandheelkunde blijkt, doch deze wordt als onvoldoende beoordeeld om de gelijkwaardigheid met de bachelor in de tandheelkunde of de master in de tandheelkunde te verlenen.

Waar verzoekende partij stelt goede antwoorden te hebben opgeschreven, binnen de beschikbare gelimiteerde tijd, waarbij zij in het bijzonder verwijst naar “parodontologie”, stelt de Raad vast dat zij voor “parodontologie” wordt ingeschaald op het niveau “2de bachelor” en algemeen, op basis van de theoretische proef, op het niveau “3de bachelor”.

Bij afwezigheid van verdere motivering van het examenresultaat - zo tast de Raad in het duister wat de gestelde vragen en de gegeven antwoorden betreft - is het de Raad niet mogelijk vast te stellen of de beoordeling van verzoekende partij in het kader van de theoretische proef correct heeft plaatsgevonden en niet kennelijk onredelijk is.

(...)

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

In opvolging van het vernietigingsarrest nr. 3.208 van 10 oktober 2016 in de zaak 2016/308 heeft Naric-Vlaanderen op 7 december 2016 een nieuwe beslissing genomen.

Het studiebewijs van verzoekende partij “Docteur en art dentaire” wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”, noch met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”. Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§2. De leerresultaten: verzoekster werd uitgenodigd om deel te nemen aan een theoretische en praktische proef waarin gepeild wordt naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de tandheelkunde. Deze proef wordt georganiseerd in samenwerking met de Vlaamse faculteiten tandheelkunde. Verzoekster nam op 26 mei 2016 deel aan de praktische en theoretische proef in de gebouwen van de UGent.

Een resultaat van 9 of minder op de praktische proef impliceert steeds dat er geen gelijkwaardigheid met de bachelor verleend kan worden, daar dit impliceert dat er niet veilig op patiënten gewerkt kan worden. Een resultaat van 9 of meer impliceert dat er een volledige gelijkwaardigheid verleend kan worden, afhankelijk van de resultaten van de theoretische proef.

In de theoretische proef werden zeven verschillende vragen uit zeven verschillende tandheelkundige disciplines gesteld waarop schriftelijk geantwoord kon worden. Per onderdeel volgt een inschaling per jaar, dit leidt tot een globaal advies.

Indien op beide onderdelen een positief resultaat behaald wordt, kan de volledige gelijkwaardigheid met de Master of Science in de Tandheelkunde verleend worden. Indien niet, kan eventueel de gelijkwaardigheid met de Vlaamse Bachelor of Science in de tandheelkunde verleend worden.

De praktische proef bestond uit de volgende opdracht: 2 preparaties maken op 2 specifieke tanden. Hand- en hoekstukken met boormateriaal werden beschikbaar gesteld. De oefening was een preparatie (één tand bijslijpen) voor een volledige kroon op 26 en één caviteitspreparatie voor een MO-inlay (inlegvulling) op 17. Als de kandidaat een irreversibele fout maakt (niet te herstellen), wordt dit in de evaluatie meegenomen. Uit de evaluatie van de eerste opdracht (kroonpreparatie) blijkt een zeer slechte preparatie en er zijn buurtanden geraakt en beschadigd. Uit de evaluatie van de tweede opdracht blijkt een slechte preparatie (op de ene plaats is er net voorbij het contactpunt geprepareerd en op een andere plaats is er teveel materiaal weggenomen). Verder is opnieuw de buurtand geraakt en beschadigd. Gelet op de slechte prestaties en de irreversibele fouten, werd de score van verzoekster op de praktische test op 0/20 bepaald.

In de theoretische proef worden zeven tandheelkundige principes bevraagd. Het gaat om klinische vragen, waarbij de vereiste eindcompetenties afgetoetst worden. De beoordeling van de antwoorden leidt tot een inschaling in het studiejaar waar (gebaseerd op het antwoord) de competentie mee overeenkomt.

De bestreden beslissing van Naric-Vlaanderen lijst vervolgens de verschillende vragen op.

De resultaten van verzoekster op de vragen in de 7 disciplines waren de volgende:

- Op de vragen over kroon- en brugwerk is de inschaling 2de bachelor
- Op de vraag over prothese is de inschaling 3de bachelor
- Op de vraag over temporomandibulaire aandoening is de inschaling 1ste master
- Op de vragen over restauratieve/endodontie is de inschaling 2de bachelor
- Op de vraag over ethiek is geen inschaling mogelijk wegens ‘geen antwoord op de vraag’
- Op de vraag over kindertandheelkunde is de inschaling 2de bachelor
- Op de vraag over paradontologie is de inschaling 2de bachelor.

Op basis van deze resultaten moet tot een inschaling in de derde bachelor in de tandheelkunde besloten worden.

Op basis van dit resultaat kan aan verzoekster geen volledige gelijkwaardigheid worden verleend. Naric-Vlaanderen raadt verzoekster aan om contact op te nemen met de UGent om

na te gaan in welk jaar van de opleiding zij kan instromen. Op basis van de resultaten van de test kan het immers zijn dat verzoekster in een hoger jaar van de bacheloropleiding toegelaten kan worden. Naric-Vlaanderen kan zich echter enkel uitspreken over de gelijkwaardigheid met de bachelor en/of master in de tandheelkunde. Een uitspraak over de toelating tot één van de studiejaren van de opleiding kan enkel door de universiteit.

Deze beslissing werd bij schrijven van 7 december 2016 aan verzoekende partij bekendgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 13 december 2016 diende verzoekende partij twee identieke verzoekschriften in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunten van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat artikel II.294 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid moet ondertekend zijn door de verzoekende partij of haar raadsman. Verzoekschriften die niet zijn ondertekend, kunnen niet ten gronde behandeld worden.

Verwerende partij stelt vast dat het verzoekschrift niet werd ondertekend, noch door verzoekster zelf, noch door haar raadsman. Het verzoekschrift kan dan ook niet ten gronde behandeld worden. Verwerende partij wenst er ook nog op te wijzen dat haar beslissing dd. 7 december 2016 de beroepsmogelijkheden en –modaliteiten duidelijk vermeldde.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de indiening van een beroep bij de Raad het volgende voor:

§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

De ondertekening van een bij de Raad ingesteld beroep is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad stelt vast dat verzoeksters verzoekschrift niet is ondertekend en dat verzoekster niet antwoordt op de ter zake door verwerende partij opgeworpen exceptie.

Ter zitting stelt verzoekster dat zij wellicht vergeten is haar verzoekschrift te ondertekenen. Verzoekster licht niet toe waaraan dit te wijten is.

Gelet op het voorschrift van artikel II.294 van de Codex zoals hierboven geciteerd, betekent dit evenwel niet dat het gemis aan handtekening op het verzoekschrift verschoonbaar is.

De exceptie dient dan ook gegrond te worden bevonden.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 januari 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bijzitter
Henri Verhaaren	bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 3.523 van 27 januari 2017 in de zaak 2016/697

In zake: Daniel ASENSIO IGLESIAS
Woonplaats kiezend te 2060 Antwerpen
Rupelstraat 48/5

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 25 november 2016 waarbij het diploma “Licenciado en filología Inglesa” van verzoeker niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met het Vlaamse niveau van “Master”, doch enkel met het Vlaamse niveau van “Bachelor”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2017.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 2006 aan de ‘Universidad Autónoma de Madrid’ in Spanje het diploma van “Licenciado en filología Inglesa”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van “Licenciado en filología Inglesa” met het Vlaams niveau van ‘Master’.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 25 november 2016 werd beslist dat het Spaans diploma gelijkwaardig werd verklaard met het niveau van een Vlaamse ‘Bachelor’, doch dit werd niet als volledig gelijkwaardig verklaard met het niveau van een Vlaamse ‘Master’.

De erkenningsbeslissing van 25 november 2016 stelt dat het studiebewijs uit Spanje “Licenciado en filología Inglesa” gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van “Bachelor”. Dit studiebewijs wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van “Master”. De erkenningsinstantie verduidelijkt dat deze negatieve beslissing is gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudeSCRIPTORen. Volgens haar is het niveaudeSCRIPTORelement Kennis en Vaardigheden voor de kwalificatie Master onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. Zij verwijst meer specifiek naar “complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek”.

De erkenningsinstantie merkt op dat in het dossier een masterproef ontbreekt. Ze stipt aan dat dit een werkstuk is waarmee een masteropleiding wordt voltooid, en waardoor de student blijk geeft van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau of van het vermogen tot kunstzinnige schepping. Bovendien weerspiegelt het werkstuk de algemeen kritisch-reflecterende ingesteldheid of de onderzoeksingesteldheid van de student.

Deze beslissing werd bij schrijven van 25 november 2016 aan verzoekende partij bekendgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 20 december 2016 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op het redelijkheidsbeginsel, gecombineerd met het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker is van oordeel dat het Bologna-akkoord voor velen zorgt voor een ware nachtmerrie. Hij stelt dat de logica zelf zegt dat een vroeger licentiaatsdiploma in Vlaanderen hetzelfde was als een licenciado-titel in Spanje en dat Bologna er nu voor zorgt dat iedereen voor schut wordt gezet. Hij verwijst hiervoor ook naar de studenten die een *doctorandus* in Nederland behaalden.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat geen enkele Spaanse universiteit in de jaren negentig-tweeduizend een proefschrift verplicht stelde om een licentiaatsdiploma te behalen, in Bolognetermen, een Master. Daarnaast merkt verzoeker op dat hij aan de Universiteit Antwerpen toegelaten werd om studies te verrichten in het kader van een Erasmusuitwisseling alsook tot de voortgezette studies 'Postgraduaat Nederlandse taal en cultuur voor anderstaligen'. Wat de uitwisseling in het kader van Erasmus betreft, stipt verzoeker aan dat hij vakken uit het derde en vierde jaar Germaanse Talen volgde, wat alle vakken op Masterniveau zijn. Verzoeker benadrukt dat het ook dankzij deze studies en het behalen van zijn Master-diploma is, dat hij werd toegelaten voor de examens van de Europese Unie, waarvoor hij ook slaagde.

Verzoeker stelt ten slotte dat hij de verwarring die de Bologna-akkoorden met zich hebben meegebracht, begrijpt. Hij stipt aan dat het niet eenvoudig is om, na het behalen van zijn Spaanse diploma, alle nodige gegevens te verzamelen: studierichtingen wijzigden en werden aangepast, universiteiten fuseerden. Verzoeker meent dat je toch zou mogen verwachten dat een grondig onderzoek wordt gevoerd wanneer iemand om gelijkschakeling vraagt, wat niet is gebeurd.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat de beslissing om het studiebewijs niet gelijkwaardig te verklaren uitdrukkelijk werd gemotiveerd. Ze benadrukt dat de beslissing berust op het ontbreken van een masterproef of een compenserend document waaruit de aan de

Masterproef verbonden competenties voldoende blijken. Verwerende partij verwijst ook naar artikel II.58, §6 van de Codex Hoger Onderwijs, dat bepaalt dat elke Vlaamse Masteropleiding verplicht wordt afgesloten met een masterproef. Volgens verwerende partij blijkt uit het dossier duidelijk dat er geen masterproef, noch compenserende publicaties in het dossier aanwezig zijn, waardoor de gelijkwaardigheid met het Vlaamse niveau van “Master” niet kan worden verleend.

Verwerende partij stelt vervolgens dat deze beslissing werd gekoppeld aan het onderzoek naar de niveaudeSCRIPTORen. Ze merkt op dat het niveaudeSCRIPTORelement “Kennis en Vaardigheden” voor de kwalificatie ‘Master’ onvoldoende aanwezig is in de in het buitenland gevolgde opleiding. Ze verduidelijkt dat hierbij meer specifiek moet worden verwezen naar “*complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek*”.

Verder stelt verwerende partij dat zij niet betwist – zoals verzoeker aanhaalt – dat geen enkele Spaanse Universiteit in de jaren ’90-’00 een proefschrift verplicht stelde om een licentiaatsdiploma te behalen. Zij betwist evenmin dat verzoeker in het bezit is van een Spaans Licentiaatsdiploma. Verwerende partij benadrukt dat zij bij het onderzoek naar de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen met een overeenstemmend Vlaams Studiebewijs geen uitspraak doet over het buitenlands diploma zelf. Ze onderzoekt wel of het voorgelegde buitenlands diploma als gelijkwaardig kan worden beschouwd met de huidige Vlaamse opleiding waarmee de gelijkwaardigheid wordt onderzocht.

Verwerende partij stipt aan dat, aangezien het schrijven van een masterproef krachtens de niveaudeSCRIPTORen voor het niveau van Master als verplicht wordt beschouwd voor het behalen van een Vlaamse Master, zij in dit dossier geen gelijkwaardigheid kan verlenen met het niveau van een Vlaamse Master. Ze wijst er overigens op dat uit het mailverkeer mag blijken dat zij heeft geïnformeerd naar eventuele publicaties of andere werkstukken die als compensatie kunnen gelden en dat uit het antwoord van verzoeker blijkt dat dit niet het geval was.

In zijn *wederantwoordnota* wijst verzoeker er nogmaals op dat hij aan de Universiteit Antwerpen vakken heeft gevolgd als Erasmus student, dat hij aan de Universiteit Antwerpen verdere studies mocht doen – studies die enkel toegankelijk zijn voor studenten met een masterdiploma – en dat de Europese Unie hem toeliet tot de examens voor vertalers, examens waarvoor enkel personen met een masterdiploma in aanmerking komen.

Daarnaast wil verzoeker het argument van verwerende partij om gelijkgeschakeling te weigeren, met name dat een masterproefschrift hét bewijs is om complexe nieuwe vaardigheden toe te passen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, ontkrachten. Hij neemt aan dat dit een bewijs kan zijn, maar stelt dat het zeker niet beperkt blijft tot deze bewijsvoering. Verzoeker benadrukt dat hij tijdens zijn studies bijna voor elk vak zelfstandig onderzoek heeft moeten doen, waarna hij ingaat op twee voorbeelden. Hij merkt op dat hij voor elk vak grondige, vaak bijkomende, studies moest doen om zich het vak eigen te maken enerzijds, maar ook om de volledige Belgische geschiedenis en cultuur te onderzoeken en te bestuderen om de linkers in de vakken zelf te bevatten en deze te kunnen toepassen bij zijn argumentatie anderzijds.

Beoordeling

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij zijn appreciatie over de gelijkwaardigheid van een buitenlands studiebewijs met een Vlaamse graad of studiebewijs niet in de plaats kan stellen van de bevoegde overheidsinstantie. De Raad gaat wel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet (kennelijk) onredelijk is.

De Raad stelt vast dat de erkenningsautoriteit *in casu* een onderzoek naar niveaugelijkwaardigheid heeft verricht. Dit onderzoek is gebeurd op basis van de niveaudecriptoren die zijn vermeld in artikel II.141 Codex Hoger Onderwijs en de descriptoren 5, 6, 7 en 8 die zijn vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009. De Raad merkt hierbij op dat voormeld artikel II.141 Codex Hoger Onderwijs de inhoud herneemt van het in de aangevochten beslissing vermelde artikel 58 van het (opgeheven) decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

De Raad leest in artikel 5 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur dat een niveaudecriptor een generieke omschrijving geeft van de karakteristieken van de competenties die eigen zijn aan de kwalificaties op dat niveau. Uit artikel 6, §2 van dit decreet blijkt dat de niveaudecriptoren van niveau zeven overeen komen met de niveaudecriptoren van de Vlaamse graad van master. De niveaudecriptorelementen voor “kennis” en “vaardigheden” voor niveau 7 – het masterniveau – van het kwalificatieraamwerk zijn in artikel 6, §1 van voormeld decreet als volgt omschreven:

“- kennis en inzichten uit een specifiek domein of op het raakvlak tussen verschillende domeinen integreren en herformuleren

- complexe nieuwe vaardigheden toepassen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek
- *complexe, geavanceerde en/of innovatieve probleemoplossende technieken en methodes kritisch beoordelen en toepassen”. (eigen onderlijning)*

De erkenningsinstantie wijst hierbij op het ontbreken van een masterproef, hetgeen haar ertoe brengt de niveaugelijkwaardigheid niet toe te kennen.

Met deze beslissing is verzoeker het niet eens. De Raad leest in zijn verzoekschrift dat hij een middel put uit het feit dat *“enkel het ontbreken van een zogenaamde thesis [wordt] gezien als reden van de niet-gelijkschakeling”*. Verwerende partij beaamt dat de aangevochten beslissing berust op het ontbreken van een masterproef. Verwerende partij stipt aan dat in het dossier evenmin een compenserend document aanwezig is waaruit de aan de masterproef verbonden competenties in voldoende mate blijken. Verwerende partij verduidelijkt ook dat verzoeker in het kader van de erkenningsprocedure werd gevraagd om bijkomende documenten, meer in het bijzonder om een scriptie en een vertaalde samenvatting ervan. Deze werden niet bijgebracht.

Tegen deze achtergrond moet de Raad vaststellen dat de weigeringsbeslissing op dragende wijze is gemotiveerd. De Raad kan hierbij niet aannemen dat het doorslaggevend belang van het ontbreken van een thesis in het dossier van verzoeker deze laatste in redelijkheid kan verrassen. In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker in de communicatie met de erkenningsinstantie aanstipte geen scriptie te hebben geschreven. Tevens blijkt verzoeker zich bewust van het feit dat dergelijke scriptie in België, waar de erkenning wordt aangevraagd, gangbaar is. De Raad stelt verder vast dat verzoeker om compenserende documenten is gevraagd, doch hij heeft zelf aangegeven daar ook niet over te beschikken.

Rekening houdend met de voorgaande overwegingen en de motivering van de beslissing van de erkenningsinstantie, ziet de Raad geen grond om binnen de hem toekomende beoordelingsbevoegdheid te oordelen dat de beslissing onredelijk is.

De Raad ziet aldus geen reden om de beslissing, gekoppeld aan het niveaudeSCRIPTORelement “Kennis en vaardigheden” op masterniveau, te vernietigen. De Raad herinnert hierbij ook aan artikel 1, 7° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in

het hoger onderwijs, waarin “niveaugelijkwaardigheid” wordt gedefinieerd als: “7° *niveaugelijkwaardigheid: een formele beslissing van niveaugelijkschakeling door de bevoegde overheidsdienst in Vlaanderen van het niveau van een buitenlands studiebewijs met het overeenstemmende Vlaams niveau, namelijk het niveau van een diploma van gegradueerde of het niveau van een graad van bachelor of het niveau van een graad van master of het niveau van een graad van doctor op basis van de niveaudecriptoren*”.

Dat Spaanse universiteiten ten tijde van de studies van verzoeker, die tot het ter erkenning aangeboden diploma hebben geleid, het behalen van een “master” niet afhankelijk stelden van het schrijven van een thesis, maakt de weigering van de niveaugelijkwaardigheid, beoordeeld op basis van het referentiekader ten tijde van het verzoek om erkenning, niet onwettig. De Raad verwijst hierbij ook naar het belang van een thesis, zoals tot uitdrukking gebracht in artikel II.58, §6 Codex Hoer Onderwijs. De Raad leest er het volgende :

“Een masteropleiding wordt afgesloten met een masterproef, waarvan de studieomvang uitgedrukt in studiepunten gelijk is aan ten minste 1/5 van het totaal aantal studiepunten van het opleidingsprogramma, met een minimum van 15 studiepunten en een maximum van 30 studiepunten.”.

Dat verzoeker melding maakt van de toelating van de Universiteit Antwerpen om studies – waarbij vakken op masterniveau werden gevolgd (derde en vierde jaar Germaanse Talen) – te verrichten in het kader van een Erasmusuitwisseling ontnemt het argument dat de erkenningsinstantie uit het ontbreken van een thesis heeft geput om geen niveaugelijkwaardigheid op masterniveau toe te kennen zijn betekenis niet. Het wijst niet op compensatie van de lacune in het dossier wat het blijkt geven van een analytisch en synthetisch vermogen of van een zelfstandig probleemoplossend vermogen op academisch niveau betreft, zoals deze blijken uit de afsluitende masterproef die de algemeen kritisch-reflecterende of de onderzoeksingesteldheid van de student weerspiegelt (vgl. de definitie van de “masterproef” in art. I.3, 41° Codex Hoger Onderwijs). Hetzelfde geldt voor de inschrijving van verzoeker in de aanvullende studie in de Nederlandse taal en cultuur voor anderstaligen en het feit dat verzoeker deze studie met succes heeft afgewerkt (diploma van 19 september 2003). Ten overvloed merkt de Raad hierbij op dat op basis van artikel II.377 Codex Hoger Onderwijs de academische graad van gediplomeerde in de aanvullende studiën, verleend vóór het academiejaar 2004-2005 zelf met de graad van master is gelijkgeschakeld.

In het verlengde hiervan oordeelt de Raad dat ook de toelating tot en het slagen voor examens van de Europese Unie voor vertalers (uitnodiging voor het examen dateert van 22 november 2007 en mededeling geslaagd te zijn voor het examen dateert van 6 juni 2008) – examens die volgens verzoeker voorbehouden zijn voor houders van een masterdiploma – niet betekenen dat het argument op basis waarvan het Spaanse diploma van verzoeker geen niveaugelijkwaardigheid met een Vlaams masterdiploma wordt verleend, geen hout snijdt. De Raad merkt hierbij nuancerend trouwens op te lezen dat om toegelaten te worden tot het examen volgende kwalificatievereiste gold: *“a level of education which corresponds to completed university studies of at least three years, attested by a diploma”*.

Anders dan verzoeker lijkt aan te geven, kan de Raad in de weigering van de erkenningsinstantie om het aangeboden diploma de niveaugelijkwaardigheid “master” toe te kennen en in de motivering van deze beslissing *in casu* geen indicatie aantreffen van een onvoldoende zorgvuldig onderzoek door de erkenningsinstantie. Anders dan verzoeker lijkt aan te geven, koos de erkenningsinstantie geen verkeerd uitgangspunt door de huidige regelgeving als referentiekader te gebruiken voor het onderzoek naar niveaugelijkwaardigheid met een ‘huidig’ Vlaams masterdiploma.

De Raad kan verzoeker evenmin bijtreden in het standpunt dat de weigeringsbeslissing pas na een zeer onredelijke termijn is genomen en dat deze om die reden vernietigd dient te worden, temeer nu verzoeker deze onredelijkheid verbindt aan het feit dat geen onderzoek is gedaan naar zijn “feedback” en de “regels die van toepassing waren op het moment dat [hij zijn] diploma behaalde”. Zoals hierboven toegelicht heeft de erkenningsinstantie, naar het oordeel van de Raad, het juiste temporeel toepasselijke regelgevend kader toegepast en blijkt uit de beslissing niet dat geen onderzoek is gedaan naar de elementen die verzoeker heeft aangebracht. De Raad leest in de aangevochten beslissing, die het belang van de masterproef uiteenzet, weliswaar summier maar *in casu* afdoend omschreven, dat uit het onderzoek van het dossier van verzoeker het ontbreken van een masterproef is gebleken. De Raad herinnert hierbij aan het feit dat de erkenningsinstantie expliciet publicaties die het ontbreken van een masterproef kunnen compenseren aan verzoeker heeft gevraagd. De relevantie van deze elementen, anders dan de hierboven aangehaalde elementen, was verzoeker dan ook bekend. Bijgevolg mag de Raad er ook van uitgaan dat verzoeker in redelijkheid geacht mag worden te weten dat bij het onderzoek van het dossier niet zozeer op de door hem bijgebrachte elementen, maar op de compenserende publicaties acht zou worden geslagen. De Raad kan verzoeker niet bijtreden in

de bewering dat de door hem bijkomend bezorgde documenten zijn genegeerd. Veeleer bleken zij, volgens de erkenningsinstantie, niet van aard om de lacune van het ontbreken van een masterproef op te vullen, hetgeen de Raad geen onredelijke inschatting door de erkenningsinstantie acht.

In de wederantwoordnota wenst verzoeker het argument van de erkenningsinstantie dat een masterproefschrift hét bewijs is om complexe nieuwe vaardigheden toe te passen, gelieerd aan zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek, te ontcrachten. Hij neemt aan dat dit een bewijs kán zijn, maar is van oordeel dat het bewijs niet tot deze bewijsvoering beperkt kan zijn. De Raad stelt vast dat de erkenningsinstantie verzoeker de kans heeft geboden om elementen aan te reiken die, bij afwezigheid van een masterthesis, toelaten te besluiten dat er sprake is van de beoogde competenties. In de wederantwoordnota geeft verzoeker aan dat hij tijdens zijn studies zelfstandig onderzoek heeft moeten voeren voor haast elk vak. Tevens verwijst hij naar de Nederlandse literatuur als bewijs van het feit dat hij deze aangeleerde materie goed heeft kunnen verwerken én toepassen op voor hem onbekend terrein. Verzoeker staft dit met twee voorbeelden uit de vakken die hij, in het kader van de Erasmusuitwisseling, uit de masteropleiding Germaanse talen heeft gevolgd. De voorbeelden betreffen “Literair vertalen: theorie en praktijk” en een opleidingsonderdeel over het werk van Hugo Claus. Ongeacht de vraag of deze opleidingsonderdelen, en met name de opdrachten die verzoeker diende uit te voeren in het raam van deze opleidingsonderdelen, toelaten vast te stellen dat de met een masterproef beoogde competenties zijn bereikt, zodat zij als compensatie voor de ontbrekende masterproef in de Spaanse opleiding van verzoeker kunnen worden aangemerkt, stelt de Raad vast dat verzoeker deze informatie pas bijbrengt in de wederantwoordnota. Hij beschikte nochtans reeds vroeger over deze informatie en hij werd bovendien in het kader van het erkenningsonderzoek uitdrukkelijk uitgenodigd elementen bij te brengen die een compensatie kunnen vormen voor de ontbrekende masterproef. Nu de betrokken informatie betreffende de taken in de, in het kader van de Erasmusuitwisseling gevolgde, vakken uit de masteropleiding Germaanse talen eerst in de wederantwoordnota is opgenomen kan de verwerende instantie bezwaarlijk ten kwade worden geduid er bij het erkenningsonderzoek geen of onvoldoende rekening mee te hebben gehouden.

De Raad ziet, alles samengenomen, geen grond om de aangevochten beslissing te vernietigen en *a fortiori*, rekening houdend met de bevoegdheid waarover hij beschikt, niet om deze te herzien.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 januari 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote, kamervoorzitter

Jan Geens bijzitter

Henri Verhaaren bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 3.508 van 25 januari 2017 in de zaak 2017/013

In zake: Omar ALLAF
Woonplaats kiezend te 9200 Dendermonde
Serbosstraat 5/29

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 23 december 2016, waarbij het diploma “Doktor stomatologije” gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van “Master”, doch niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2017.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

De heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker behaalde in 1987 in de toenmalige Socialistische Federale Republiek Joegoslavië het diploma van “Doktor stomatologije”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van “Doktor stomatologije” met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 19 juli 2016 werd beslist dat het ter erkenning aangeboden diploma “Doktor Stomatologije”, behaald in 1987 in de toenmalige Socialistische Federale Republiek Joegoslavië, gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”. Het diploma wordt echter niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”.

De beslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§2. *De leerresultaten*: De essentiële opleidingsonderdelen gerontologie en multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg ontbreken in de buitenlandse opleiding.

§5. *De kwaliteit van de opleiding*: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit het dossier blijkt dat verzoeker geen masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.

De beslissing werd meegedeeld via een schrijven op datum van 19 juli 2016.

Op 5 augustus 2016 diende verzoeker een verzoek tot herziening in.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 23 december 2016 werd beslist dat het diploma “Doktor stomatologije” gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van “Master”, maar niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”.

De beslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat in de toepassing van de elementen, bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden

en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd, in toepassing van de volgende elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§ 2. *De leerresultaten:* De eerste beslissing in het dossier vermeldde volgend substantieel verschil: “De essentiële opleidingsonderdelen gerontologie en multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg ontbreken in de buitenlandse opleiding.” Verzoeker diende een herziening van deze beslissing in. De bijkomende documenten werden onderzocht, maar onvoldoende bevonden om de gelijkwaardigheid te verlenen. Enkel parodontologie en infecties in de orale caviteit kwamen in het buitenlands curriculum aan bod. Uit het curriculum blijkt onvoldoende aanzet tot prothetisch herstel (afweging van de verschillende behandelingsmogelijkheden, rekening houdende met de gezondheidstoestand van de patiënt). Daarnaast blijkt ook geen aanzet tot de opmaak van een geïntegreerd behandelingsplan.

Deze beslissing werd bij schrijven van 23 december 2016 aan verzoeker bekendgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 6 januari 2017 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker leest in de bestreden beslissing dat verwerende partij van oordeel is dat hij de vakken gerontologie en prothetisch niet (voldoende) gestudeerd zou hebben. Verzoeker haalt aan dat hij gerontologie aan de Universiteit Gent zal studeren, maar dat hij prothetisch al (voldoende) heeft gestudeerd. Verzoeker verwijst hierbij naar zijn curriculum en haalt aan dat hij ‘Dental

Prosthetics – pre-clinic’ studeerde. Hiervan kreeg hij 126 lezingen en 144 practica (270 lesuren in totaal). Omtrent ‘Dental Prosthetics – clinic’ kreeg verzoeker 90 lezingen en 216 practica (306 uur in totaal). Wat het behandelingsplan betreft, verwijst verzoeker naar het feit dat hij meer dan 20 jaar ervaring heeft en nooit enige complicaties had.

Verzoeker wil graag ook verdere uitleg over de beslissing om hem een “Master” te geven. Het is verzoeker niet duidelijk, indien dit geen Master in de tandheelkunde is, welk studiegebied deze Master dan zou betreffen. Tenslotte wenst verzoeker dat de bestreden beslissing zou worden herzien, zodat dit voor hem de deuren opent om een eigen praktijk te starten.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat de beslissing om geen gelijkwaardigheid te verlenen in de brief aan verzoeker dd. 23 december 2016 in essentie als volgt werd gemotiveerd: “De essentiële opleidingsonderdelen gerontologie en multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg ontbreken in de buitenlandse opleiding”. Het initiële dossier en de bijkomende stukken en verklaringen toonden verder onvoldoende aan dat deze voor de Vlaamse opleiding essentiële opleidingsonderdelen op vergelijkbare wijze aan bod zijn gekomen in het diploma dat in 1987 behaald werd.

Wat het opleidingsonderdeel “multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg” betreft, stelt verzoeker dat de bestreden beslissing zou stellen dat het vak “prothetisch niet (genoeg) gestudeerd zou zijn”. De beslissing van verwerende partij maakt echter geen melding van het ontbreken van het vak “prothetisch”. De beslissing stelt wél dat multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg onvoldoende aan bod is gekomen in de buitenlandse opleiding. Dit uit zich hoofdzakelijk in het feit dat er onvoldoende aanzet tot prothetisch herstel (afweging van de verschillende behandelingsmogelijkheden, rekening houdende met de gezondheidstoestand van de patiënt) aanwezig was. Daarnaast blijkt ook geen aanzet tot de opmaak van een geïntegreerd behandelingsplan. In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar het vak “Pre-clinic prosthetics”. Verwerende partij kan uit het verzoekschrift echter niet opmaken in welke zin dit de motivering van de beslissing dd. 23 december 2016 kan weerleggen. Verzoeker somt enkel het aantal uren van het vak op, maar geeft verder niet aan waarom dit de beslissing zou (kunnen) weerleggen. Wat de aanzet tot een geïntegreerd behandelingsplan betreft, stelt verzoeker wel dat “hij meer dan 20 jaar ervaring heeft en nooit complicaties heeft gehad”. Deze verklaring van verzoeker moet uiteraard als onvoldoende beschouwd worden om te stellen dat de eventuele beroepservaring dit tekort zou kunnen compenseren.

Wat het opleidingsonderdeel “gerontologie” betreft, erkent verzoeker volgens verwerende partij zelf dat dit opleidingsonderdeel ontbreekt. Verwerende partij ziet dan ook niet in hoe de gelijkwaardigheid met de “Master in de tandheelkunde” zou kunnen worden verleend. Verwerende partij kan als erkenningsinstantie enkel een uitspraak doen over de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma. Verwerende partij kan zich concreet enkel uitspreken over de gelijkwaardigheid met de Vlaamse bachelor, hetzij master in de tansheelkunde. Zodra er een substantieel verschil bestaat tussen de Vlaamse opleiding en de buitenlandse opleiding waarvoor de gelijkwaardigheid wordt aangevraagd, kan er geen gelijkwaardigheid verleend worden. Indien er geen gelijkwaardigheid verleend wordt, kan de verzoeker zich wenden tot een Vlaamse onderwijsinstelling om het gewenste diploma (in Vlaanderen) te behalen. Een onderzoek naar de *gelijkwaardigheid* van een buitenlands diploma impliceert ook niet dat onderzocht werd of het diploma *gelijk* is aan een Vlaams diploma. Een gedetailleerde vergelijking van beide opleidingen zou immers leren dat er (logischerwijs) meerdere verschillen zouden worden aangetoond. Die verschillen hoeven daarom niet als ‘substantieel’ beschouwd te worden in de zin van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013. Dit impliceert ook dat de verzoeker zich na een negatieve beslissing tot een onderwijsinstelling moet wenden, die dan (eventueel op basis van vrijstellingen) een (verkort) traject kan aanbieden om uiteindelijk het Vlaamse diploma te verlenen. Een verzoeker kan dus niet de aangehaalde vakken die tot een substantieel verschil geleid hebben bijvolgen en vervolgens een gelijkwaardigheid behalen. Een dergelijk traject wordt logischerwijs niet aangeboden door onderwijsinstellingen. Zodra de gelijkwaardigheidsbeslissing negatief is, behoort het verlenen van een diploma tot de autonomie van de onderwijsinstellingen en kunnen zij eventueel nog extra vakken of studiejaren opleggen.

Wat de vraag tot verduidelijking met betrekking tot de niveaugelijkwaardigheid betreft, stelt verwerende partij dat zij krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 een uitspraak kan doen over de volledige gelijkwaardigheid (met vermelding van de studierichting/opleiding) en/of de niveaugelijkwaardigheid. De verzoeker heeft steeds de mogelijkheid om specifiek te kiezen voor de procedure volledige gelijkwaardigheid. Indien de beslissing binnen die procedure negatief is, zal verwerende partij ambtshalve onderzoeken of er een niveaugelijkwaardigheid kan worden verleend. Een niveaugelijkwaardigheid is een formele beslissing die stelt dat het buitenlands diploma als gelijkwaardig kan worden beschouwd met een overeenstemmend Vlaams niveau, namelijk het niveau van een diploma

van gegradueerde of het niveau van een graad van bachelor of het niveau van een graad van master. Een niveaugelijkwaardigheid vermeldt dus nooit binnen welk studiegebied of welke opleiding het diploma zich situeert. Zo kan het zijn dat een diploma zich op het niveau van master situeert, hoewel er bepaalde essentiële opleidingsonderdelen ontbreken die de specifieke gelijkwaardigheid in de weg staan.

In casu was verwerende partij van oordeel dat het om een diploma ging dat in Vlaanderen gelijkwaardig is aan een Vlaamse Master. De redenen waarom het diploma niet gelijkwaardig is aan de (specifieke) Vlaamse Master in de tandheelkunde, werden in de bestreden beslissing opgenomen. Verwerende partij bevestigt dat de niveaugelijkwaardigheid in dit geval niet dienstig is wanneer verzoeker in Vlaanderen als tandarts wenst te werken. Indien hij echter wil solliciteren voor een functie waarvoor “een diploma op masterniveau” vereist is, volstaat deze gelijkwaardigheid dan weer wél. Een dergelijke beslissing moet de verzoeker een stevigere positie geven op de arbeidsmarkt dan wanneer enkel een negatieve beslissing voor de volledige gelijkwaardigheid wordt gegeven. Om in Vlaanderen (of België) als tandarts te kunnen werken, is dus een volledige gelijkwaardigheid met de master in de tandheelkunde, hetzij een Vlaams diploma van master in de tandheelkunde nodig.

Verwerende partij besluit dat het verzoekschrift de argumentatie uit de beslissing van 23 december 2016 bijgevolg niet weerlegt. Om deze en alle voorgaande redenen acht verwerende partij haar beslissing van 23 december 2016 om het diploma “Doktor stomatologie” uitgereikt in 1987 aan de Univerzitet u Sarajevu niet als volledig gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van “Master of Science in de Tandheelkunde” dan ook gegrond en verzoekt zij de Raad om het beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat het bijgebrachte studiebewijs niet volledig gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van Master of Science in de tandheelkunde.

De erkenningsinstantie wijst hierbij op een substantieel verschil met het Vlaamse diploma van Master of Science in de tandheelkunde. De erkenningsinstantie stipt hierbij het ontbreken van de essentiële opleidingsonderdelen *gerontologie* en *multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg* in de buitenlandse opleiding aan.

De erkenningsinstantie verwijst hierbij naar de in het kader van het herzieningsverzoek bijgebrachte documenten.

Hieromtrent voert de erkenningsinstantie echter het volgende aan:

“Enkel paradontologie en infecties in de orale caviteit kwamen in het buitenlands curriculum aan bod. Uit het curriculum blijkt onvoldoende aanzet tot prothetisch herstel (afweging van de verschillende behandelingsmogelijkheden rekening houdende met de gezondheidstoestand van de patiënt). Daarnaast blijkt ook geen aanzet tot de opmaak van een geïntegreerd behandelingsplan”.

Hierdoor is sprake van een substantieel verschil in “leerresultaten”.

De Raad leest in het verzoekschrift het volgende:

“In uw beslissing lees ik dat u vindt dat ik de vakken gerontologie en prothetisch niet (genoeg) heb gestudeerd”.

Terwijl verzoeker het ontbreken van gerontologie in zijn verzoekschrift lijkt te beamen door erop te wijzen dat hij dit aan de universiteit gaat studeren, treft de Raad in de aangevochten beslissing van de erkenningsinstantie geen verwijzing naar “prothetisch” aan.

De Raad merkt ook op dat verzoeker in het verzoekschrift voor de Raad meer uitleg vraagt over de beslissing om hem een “Master” te geven. Zijn vraag is in welke studie hij de master krijgt.

Wat dit betreft dient de Raad op te merken dat de erkenningsinstantie het aangeboden diploma in eerste instantie geen niveaugelijkwaardigheid had verleend met de Vlaamse graad van master. In het kader van de herzieningsprocedure heeft verzoeker evenwel een thesis bijgebracht.

Tevens vraagt verzoeker dat de beslissing hernomen en herbekeken zou worden, zodat de deuren tot een eigen praktijk voor hem geopend zouden kunnen worden.

In deze context wenst de Raad vooreerst de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid in herinnering te brengen. De Raad onderzoekt of de beslissing van de erkenningsinstantie in overeenstemming is met de toepasselijke regelgeving en of zij niet kennelijk onredelijk is. Daarentegen komt het de Raad niet toe de aangevochten beslissing over te doen.

Terwijl verzoeker van oordeel is dat de erkenningsinstantie haar beslissing om zijn diploma niet volledig gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van Master in de tandheelkunde heeft gebaseerd op het feit dat het vak prothetisch niet (genoeg) gestudeerd zou zijn, oordeelt de Raad dat de motivering andersluidend is en geen melding maakt van het ontbreken van het vak “prothetisch”. De Raad leest slechts dat de erkenningsinstantie oordeelt dat uit het curriculum onvoldoende aanzet tot prothetisch herstel blijkt. Evenwel kadert de erkenningsinstantie dit in het ontbreken van multidisciplinaire en geïntegreerde mondzorg in de buitenlandse opleiding. De erkenningsinstantie wijst tevens op het ontbreken van een aanzet tot de opmaak van een geïntegreerd behandelingsplan.

De Raad treft in de in het dossier opgenomen omschrijving van het opleidingsonderdeel “Dental Pre-clinic Prosthetics” geen elementen aan die, rekening houdend met de elementen uit het verzoekschrift, de pertinentie van de overweging van de erkenningsinstantie met betrekking tot de ontbrekende leerstof wegnemen. De Raad merkt hierbij ook op dat verzoeker er zich toe beperkt aan te geven dat hij “Dental Prosthetics-pre-clinic” studeerde, waarvan hij 270 uren les kreeg (126 lezingen en 144 ‘practical’) en dat hij 306 uur “Dental Prosthetics-clinic” kreeg (90 lezingen en 216 ‘practical’). Ook de omschrijving van dit laatste opleidingsonderdeel in het dossier ontnemt de overweging van de erkenningsinstantie niet haar betekenis.

De Raad merkt eveneens op dat inzake de door de erkenningsinstantie aangehaalde overweging dat, rekening houdend met de aanvulling van het dossier in het kader van het herzieningsverzoek, geen aanzet blijkt tot de opmaak van een geïntegreerd behandelingsplan, de loutere bewering meer dan 20 jaar ervaring te hebben, waarbij nooit sprake was van complicaties, niet toelaat te besluiten dat het motief van de erkenningsinstantie niet langer dragend is. Uit de loutere verklaring van verzoeker met betrekking tot zijn ervaring, kan de Raad niet besluiten dat de beroepservaring het tekort in de opleiding met het oog op gelijkwaardigverklaring zou kunnen compenseren.

Inzake gerontologie merkt de Raad op dat verzoeker de lacune in de opleiding die tot het ter erkenning aangeboden diploma leidde, zelf aanhaalt in het verzoekschrift.

Veeleer lijkt verzoeker aldus het motief van de erkenningsinstantie om het diploma van verzoeker op grond van het ontbreken van “gerontologie” in zijn curriculum niet volledig gelijkwaardig te verklaren aan de Vlaamse graad van Master in de tandheelkunde, te bevestigen.

Alles bij elkaar genomen acht de Raad de aangevochten erkenningsbeslissing, rekening houdend met het door de erkenningsinstantie toegelichte substantieel verschil tussen de door verzoeker gevolgde opleiding en de Vlaamse tandartsenopleiding, afdoende gemotiveerd en in het licht van de motivering niet onredelijk.

Evenmin is de vraag van verzoeker om hem verdere uitleg te geven over de draagwijdte van de beslissing hem niveaugelijkwaardigheid te verlenen, van aard om de wettigheid van de beslissing aan te tasten. De Raad oordeelt dat uit het feit dat de erkenningsinstantie het door verzoeker ter erkenning aangeboden diploma gelijkwaardig verklaart met een Vlaams masterdiploma wat het niveau betreft, niet volgt dat nu het diploma dat verzoeker aanbiedt zich in de tandheelkunde situeert ook zonder meer betekent dat het diploma gelijkwaardig is aan het Vlaamse diploma van Master of Science in de tandheelkunde. Ook vanuit deze invalshoek kan de beslissing van de erkenningsinstantie niet met succes worden aangevochten. De Raad herinnert er trouwens aan dat de verwerende partij stelt dat de aanvrager steeds kan kiezen voor de procedure van volledige gelijkwaardigheid, *in casu* met de Vlaamse graad van Master of Science in de tandheelkunde, doch dat de erkennende instantie, zoals in voorliggend geval, bij een negatieve beslissing terzake ambtshalve het bestaan van niveaugelijkwaardigheid onderzoekt. Deze laatste vermeldt geen opleiding/studiegebied. Het ontbreken van een opleiding/studiegebied, waar de vraag van verzoeker op duidt, maakt de beslissing die precies niveaugelijkwaardigheid betreft dan ook per definitie niet onrechtmatig. Dat de erkenningsbeslissing die de niveaugelijkwaardigheid betreft verzoeker niet toelaat in Vlaanderen als tandarts te werken, voert de Raad er dan ook niet toe deze beslissing te vernietigen. Hierbij herinnert de Raad eraan dat de aangevochten beslissing verzoeker wel toelaat te solliciteren voor functies waarvoor hij een diploma op masterniveau moet kunnen voorleggen.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 januari 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bijzitter
Henri Verhaaren	bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Bertel De Groote

Zitting van 15 maart 2017

Arrest nr. 3.576 van 27 maart 2017 in de zaken 2017/063 en 2017/068

In zake: Bayzid AFAF
Woonplaats kiezend te 1030 Schaarbeek
Adolphe Marbotinstraat 14 bus 2

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 7 december 2016 waarbij het studiebewijs “docteur en art dentaire” van verzoekster niet als volledig gelijkwaardig wordt erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”, noch met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2017.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan De Poorter, verzoekende partij en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Omwille van de nauwe samenhang tussen de verzoekschriften met rolnummer 2017/063 en 2017/068, heeft de Raad de behandeling ervan met het oog op een goede rechtsbedeling ambtshalve samengevoegd.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 1993 aan de ‘Université Tichrine’ in Syrië het diploma van “docteur en art dentaire”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van “docteur en art dentaire” met het Vlaams diploma van “Bachelor of Science in de tandheelkunde” en met het Vlaams diploma van “Master of Science in de tandheelkunde”.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 6 mei 2010 werd beslist dat het Syrisch diploma niet als volledig gelijkwaardig werd verklaard met de Vlaamse graad van “master in de tandheelkunde”. Deze beslissing verwijst naar het niet slagen van verzoekende partij op de schriftelijke en praktische tests, die georganiseerd werden door de geconsulteerde universiteiten.

Verzoekende partij vraagt in 2015 om een herziening van deze beslissing. Begin 2016 ontvangt Naric-Vlaanderen een aantal nieuwe officiële attesten en wordt de procedure tot herziening opgestart. Verzoekende partij neemt vervolgens opnieuw deel aan de testen aan de UGent, op 26 mei 2016.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 11 augustus 2016 werd beslist dat het Syrisch diploma niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”, noch met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”.

De erkenningsbeslissing van 11 augustus 2016 stelt dat er substantieel verschil in de leerresultaten bestaat. De erkenningsinstantie merkt op dat verzoekende partij werd uitgenodigd om deel te nemen aan een theoretische en praktische proef waarin gepeild wordt naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de tandheelkunde. Deze proef wordt georganiseerd in samenwerking met de Vlaamse faculteiten tandheelkunde.

De erkenningsinstantie verduidelijkt dat de praktische proef bestond uit volgende opdracht: twee preparaties maken op twee specifieke tanden, met name een volledige kroon op 26 en een MO inlay op 17. Ze benadrukt dat hand- en hoekstukken en boormateriaal ter beschikking werden gesteld. De erkenningsinstantie stipt aan dat een resultaat van 9 of minder op de praktische proef steeds impliceert dat er geen gelijkwaardigheid met de bachelor kan worden

verleend, vermits dit impliceert dat er niet veilig op patiënten gewerkt kan worden. Een resultaat van 9 of meer impliceert dat een volledige gelijkwaardigheid verleend kan worden, afhankelijk van het resultaat op de theoretische proef.

Daarna stelt de erkenningsinstantie dat in de theoretische proef zeven verschillende vragen uit zeven verschillende tandheelkundige disciplines werden gesteld waarop schriftelijk geantwoord kon worden. Ze benadrukt dat per onderdeel een inschaling per jaar volgt, wat leidt tot een globaal advies.

De erkenningsinstantie stelt vast dat volgende resultaten werden behaald op de theoretische en praktische proef van 26 mei 2016 aan UGent:

- Praktische proef: 0/20
- Theoretische proef (globale inschaling): 3e bachelor in de tandheelkunde

De erkenningsinstantie stelt vervolgens dat op basis van dit resultaat geen gelijkwaardigheid kan worden verleend. Zij raadt verzoekende partij aan om contact op te nemen met UGent om na te gaan in welk jaar van de opleiding zij kan instromen.

Deze beslissing werd bij schrijven van 11 augustus 2016 aan verzoekende partij bekendgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 9 september 2016 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

Bij arrest nr. 3.208 van 10 oktober 2016 in de zaak 2016/308 vernietigde de Raad de bestreden beslissing op grond van volgende overwegingen:

“ (...)

Hoewel de score van 0/20 op de praktische proef aldus niet hoeft te betekenen dat de score geen correcte weergave van de prestatie van verzoekende partij op de praktische proef vormt, wijst de Raad erop dat deze omstandigheden het belang van de motivering van de score beklemtonen.

De Raad treedt verwerende instantie bij waar zij stelt dat de inhoud van de proef is toegelicht in de beslissingsbrief. Ook de verduidelijking dat een score van 0 op 20 betekent dat er een

kapitale fout is begaan bij de praktische proef, komt de Raad aannemelijk voor. De toelichting van verwerende partij dat een kapitale fout betekent dat het een fout betreft die blijvende letsels kan geven aan de patiënt en/of aan het gebit van de patiënt, wekt evenmin verbazing.

Deze toevoegingen zijn weliswaar nuttig en kunnen de Raad helpen zich een beeld te vormen van de praktische proef, doch kunnen niet worden aangemerkt als een afdoende motivering voor het resultaat van de proef, dat van groot belang is geweest bij het nemen van de voor de Raad betwiste beslissing. De Raad merkt hierbij op dat verwerende partij in de antwoordnota aanhaalt dat het louter vermelden van de score van de praktische proef “ongelukkig” is.

In het licht van de ontbrekende motivering van de score en de wel heel summiere voorliggende toelichting bij de in het kader van het gelijkwaardigheidsonderzoek georganiseerde proeven, kan de Raad evenmin vaststellen of de score en de erop gebaseerde aangevochten beslissing als redelijk kunnen worden aangemerkt.

(...)

Omwille van de afwezigheid van ruimere motivering door de adviesverlenende instelling dan de aanduiding van de score voor de praktische proef en de inschaling van verzoekende partij op basis van de theoretische proef, kan de Raad niet vaststellen of, en zo ja in welke mate, met de aangevoerde opleidingen/seminaries en werkervaring rekening is gehouden. Ook in de beslissing van Naric-Vlaanderen treft de Raad hieromtrent geen informatie aan.

Wel is het zo dat verwerende partij precies op basis van de bijgebrachte opleidingen in het kader van een herzieningsonderzoek aan verzoekende partij de kans heeft gegeven de hierboven vermelde proeven nogmaals af te leggen.

De Raad herinnert er hierbij tevens aan dat relevante onderwijservaring en relevante beroepservaring bij de vaststelling van een substantieel verschil dat de gelijkwaardigheidsverklaring belet, als compensatiemaatregel kunnen worden aanvaard. Dit betekent echter niet dat deze beroeps- en/of onderwijservaring zonder meer lacunes, bijvoorbeeld op het gebied van de leerresultaten, compenseren en tot erkenning van het buitenlands studiebewijs voeren. Ondanks de ervaring kan tot de beslissing worden gekomen dat er een substantieel verschil bestaat tussen het buitenlands studiebewijs en het Vlaamse hogeronderwijsdiploma waarmee de gelijkwaardigheid wordt beoogd. Tevens herinnert de Raad eraan dat bij de vraag in hoeverre werkervaring compenserend kan zijn met de inhoud van de uitgevoerde taken rekening moet worden gehouden. In die context stelt de Raad vast dat

de erkenningsinstantie aangeeft dat de aangehaalde ervaring als ‘dentiste visiteur’ betrekking heeft op een kijkstage.

(...)

Met betrekking tot de theoretische proef stelt de Raad vast dat zeven verschillende vragen uit zeven verschillende tandheelkundige disciplines zijn gesteld en dat de verzoekende partij hierop schriftelijk kon antwoorden. De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij op basis van de theoretische proef als volgt is ingeschaald:

“Resultaten theoretische proef (inschaling jaar)

<i>Medisch Ethiek:</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Prothetiek (kroon- en brugwerk):</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Kaakgewricht- en aangezichtspijn:</i>	<i>1ste Master</i>
<i>Prothetiek (partiële en totale prothese):</i>	<i>3de Bach</i>
<i>Endodontie/rest :</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Parodontologie:</i>	<i>2de Bach</i>
<i>Kindertandheelkunde:</i>	<i>2de Bach</i>

Gebaseerd op de theoretische proef: 3de Bach”

Verwerende partij verduidelijkt dat uit de test blijkt dat de kennis van verzoekende partij zich situeert op het niveau van een 2de bachelor. Verwerende partij verduidelijkt tevens dat uit de proef kennis van de tandheelkunde blijkt, doch deze wordt als onvoldoende beoordeeld om de gelijkwaardigheid met de bachelor in de tandheelkunde of de master in de tandheelkunde te verlenen.

Waar verzoekende partij stelt goede antwoorden te hebben opgeschreven, binnen de beschikbare gelimiteerde tijd, waarbij zij in het bijzonder verwijst naar “parodontologie”, stelt de Raad vast dat zij voor “parodontologie” wordt ingeschaald op het niveau “2de bachelor” en algemeen, op basis van de theoretische proef, op het niveau “3de bachelor”.

Bij afwezigheid van verdere motivering van het examenresultaat - zo tast de Raad in het duister wat de gestelde vragen en de gegeven antwoorden betreft - is het de Raad niet mogelijk vast te stellen of de beoordeling van verzoekende partij in het kader van de theoretische proef correct heeft plaatsgevonden en niet kennelijk onredelijk is.

(...)

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

In opvolging van het vernietigingsarrest nr. 3.208 van 10 oktober 2016 in de zaak 2016/308 heeft Naric-Vlaanderen op 7 december 2016 een nieuwe beslissing genomen.

Het studiebewijs van verzoekende partij “Docteur en art dentaire” wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van “Master of Science in de tandheelkunde”, noch met de Vlaamse graad van “Bachelor of Science in de tandheelkunde”. Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs. Dat substantiële verschil is als volgt gemotiveerd, met toepassing van de elementen die zijn opgenomen in artikel 4 en 5 van het voormelde besluit:

§2. De leerresultaten: verzoekster werd uitgenodigd om deel te nemen aan een theoretische en praktische proef waarin gepeild wordt naar het behalen van de leerresultaten van de Vlaamse Master of Science in de tandheelkunde. Deze proef wordt georganiseerd in samenwerking met de Vlaamse faculteiten tandheelkunde. Verzoekster nam op 26 mei 2016 deel aan de praktische en theoretische proef in de gebouwen van de UGent.

Een resultaat van 9 of minder op de praktische proef impliceert steeds dat er geen gelijkwaardigheid met de bachelor verleend kan worden, daar dit impliceert dat er niet veilig op patiënten gewerkt kan worden. Een resultaat van 9 of meer impliceert dat er een volledige gelijkwaardigheid verleend kan worden, afhankelijk van de resultaten van de theoretische proef.

In de theoretische proef werden zeven verschillende vragen uit zeven verschillende tandheelkundige disciplines gesteld waarop schriftelijk geantwoord kon worden. Per onderdeel volgt een inschaling per jaar, dit leidt tot een globaal advies.

Indien op beide onderdelen een positief resultaat behaald wordt, kan de volledige gelijkwaardigheid met de Master of Science in de Tandheelkunde verleend worden. Indien niet, kan eventueel de gelijkwaardigheid met de Vlaamse Bachelor of Science in de tandheelkunde verleend worden.

De praktische proef bestond uit de volgende opdracht: 2 preparaties maken op 2 specifieke tanden. Hand- en hoekstukken met boormateriaal werden beschikbaar gesteld. De oefening was een preparatie (één tand bijlijpen) voor een volledige kroon op 26 en één caviteitspreparatie voor een MO-inlay (inlegvulling) op 17. Als de kandidaat een irreversibele fout maakt (niet te herstellen), wordt dit in de evaluatie meegenomen. Uit de evaluatie van de eerste opdracht (kroonpreparatie) blijkt een zeer slechte preparatie en er zijn buurtanden geraakt en beschadigd. Uit de evaluatie van de tweede opdracht blijkt een slechte preparatie (op de ene plaats is er net voorbij het contactpunt geprepareerd en op een andere plaats is er teveel materiaal weggenomen). Verder is opnieuw de buurtand geraakt en beschadigd. Gelet op de slechte prestaties en de irreversibele fouten, werd de score van verzoekster op de praktische test op 0/20 bepaald.

In de theoretische proef worden zeven tandheelkundige principes bevraagd. Het gaat om klinische vragen, waarbij de vereiste eindcompetenties afgetoetst worden. De beoordeling van de antwoorden leidt tot een inschaling in het studiejaar waar (gebaseerd op het antwoord) de competentie mee overeenkomt.

De bestreden beslissing van Naric-Vlaanderen lijst vervolgens de verschillende vragen op.

De resultaten van verzoekster op de vragen in de 7 disciplines waren de volgende:

- Op de vragen over kroon- en brugwerk is de inschaling 2de bachelor
- Op de vraag over prothese is de inschaling 3de bachelor
- Op de vraag over temporomandibulaire aandoening is de inschaling 1ste master
- Op de vragen over restauratieve/endodontie is de inschaling 2de bachelor
- Op de vraag over ethiek is geen inschaling mogelijk wegens 'geen antwoord op de vraag'
- Op de vraag over kindertandheelkunde is de inschaling 2de bachelor
- Op de vraag over paradontologie is de inschaling 2de bachelor.

Op basis van deze resultaten moet tot een inschaling in de derde bachelor in de tandheelkunde besloten worden.

Op basis van dit resultaat kan aan verzoekster geen volledige gelijkwaardigheid worden verleend. Naric-Vlaanderen raadt verzoekster aan om contact op te nemen met de UGent om na te gaan in welk jaar van de opleiding zij kan instromen. Op basis van de resultaten van de

test kan het immers zijn dat verzoekster in een hoger jaar van de bacheloropleiding toegelaten kan worden. Naric-Vlaanderen kan zich echter enkel uitspreken over de gelijkwaardigheid met de bachelor en/of master in de tandheelkunde. Een uitspraak over de toelating tot één van de studiejaren van de opleiding kan enkel door de universiteit.

Deze beslissing werd bij schrijven van 7 december 2016 aan verzoekende partij bekendgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 13 december 2016 diende verzoekende partij twee identieke verzoekschriften in bij de Raad.

Bij arrest nr. 3.506 van 25 januari 2017 in de zaken 2016/690 en 2016/694 verklaarde de Raad het beroep onontvankelijk wegens niet-ondertekening van het verzoekschrift.

Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2017 diende verzoekende partij twee identieke verzoekschriften in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid – tijdigheid van het beroep

Standpunten van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat verzoekster beroep instelt tegen de beslissing van 7 december 2016. Het verzoekschrift is gedagtekend op 21 februari 2017 en door de Raad geregistreerd op 22 februari 2017.

Artikel II.294 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de beroepen tegen een beslissing bedoeld in artikel I.3, 67° h) bij de Raad moeten worden ingesteld uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing. Deze termijn betreft een vervaltermijn. Het verzoekschrift werd op 22 februari 2017 door de Raad geregistreerd. De beslissing van Naric-Vlaanderen werd verstuurd op 7 december 2016. De beroepstermijn (na kennisgeving van de betrokken beslissing) begint te lopen op de derde werkdag die volgt op die waarop de aangetekende brief of de gewone brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. *In casu* nam de beroepstermijn dus aanvang op 10

december 2016. Gelet op het eerdere beroep voor de Raad kan noch deze termijn, noch de ontvangst van de brief betwist worden.

Daar het beroep op 22 februari 2017 werd ingesteld, is de vervalt termijn van eenendertig dagen ruimschoots overschreden. Verwerende partij stelt dan ook vast dat de beroepstermijn vervallen is en het verzoekschrift bijgevolg onontvankelijk moet worden verklaard. Het verzoekschrift kan dan ook niet ten gronde behandeld worden. Verwerende partij wenst er ook nog op te wijzen dat haar beslissing van 7 december 2016 de beroepsmogelijkheden en –modaliteiten duidelijk vermeldde.

Beoordeling

De Raad onderzoekt of het verzoekschrift tijdig binnen de decretaal bepaalde vervalt termijn is ingediend.

Verzoekster diende een beroep in bij de Raad tegen de beslissing van verwerende partij met datum van 7 december 2016.

Overeenkomstig artikel II. 294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs dienen de beroepen tegen een beslissing inzake de gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma (artikel I.3, 67° h van de Codex) bij de Raad te worden ingesteld “*uiterlijk de eenendertigste dag na de dag van een kennisgeving van de betrokken beslissing*”.

Uit het dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 7 december 2016 per post naar verzoekster werd verstuurd (stuk 5 verwerende partij). Ter zitting bevestigt verwerende partij dat dit per gewone brief gebeurde. Verzoekster stelt ter zitting dat zij de datum van het vorige arrest van de Raad als beginpunt voor de beroepstermijn heeft genomen.

Overeenkomstig artikel 53bis, 2° van het Gerechtelijk Wetboek, dat conform de rechtspraak van de Raad van State ook van toepassing is bij een administratief beroep¹, worden de termijnen die beginnen te lopen vanaf een kennisgeving op een papieren drager wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende of bij gewone brief - behoudens tegenbewijs – ten aanzien van de

¹ Zie o.a. RvS 17 maart 2015, nr. 230.529, Touali.

geadresseerde berekend vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd (*in casu* op 7 december 2016), zijnde *in casu* vanaf maandag 12 december 2016. Overeenkomstig artikel II. 294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs neemt de beroepstermijn van 31 dagen een aanvang de dag na deze van de kennisgeving, *in casu* vanaf dinsdag 13 december 2016, om te verstrijken op donderdag 12 januari 2017. Verzoekende partij levert niet het bewijs dat later kennis zou zijn gegeven van de aangevochten beslissing dan de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd. De Raad stelt eveneens vast dat verzoekende partij tegen de Naric-beslissing die het voorwerp van dit beroep uitmaakt reeds op 13 december 2016 beroep aantekende, waaruit de Raad kan afleiden dat verzoekende partij uiterlijk op 13 december 2016 de betrokken beslissing heeft ontvangen.

Beide aangetekende zendingen aan de Raad dragen als datum 21 februari 2017. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk *ratione temporis*.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 maart 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bijzitter
Jean Goossens	bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 3.567 van 17 maart 2017 in de zaak 2017/067

In zake: Carrie JOOST
Woonplaats kiezend te 8000 Brugge
Rolweg 60

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekster tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 2 februari 2017 waarbij het diploma “Bachelor of Arts with majors in business economics and history with a minor in accounting” gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van “Bachelor in het bedrijfsmanagement”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2017.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

De heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster behaalde in 2001 in de Verenigde Staten het diploma “Bachelor of Arts with majors in business economics and history with a minor in accounting”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van “Bachelor of Arts with majors in business economics and history with a minor in accounting” met een Vlaamse academische Bachelor of Master in economie en/of geschiedenis.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 2 februari 2017 werd beslist dat het ter erkenning aangeboden diploma “Bachelor of Arts with majors in business economics and history with a minor in accounting”, behaald in 2001 in de Verenigde Staten, gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van “Bachelor in het bedrijfsmanagement”.

Deze beslissing werd bij schrijven van 2 februari 2017 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 23 februari 2017 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. De wederantwoordnota van verzoekster

In de procedurekalender die op 27 februari 2017 aan partijen is overgemaakt, is de uiterste datum voor de neerlegging van de wederantwoordnota bepaald op 8 maart 2017.

Met een e-mail van 9 maart 2017 om 14u45 heeft verzoekster een wederantwoordnota overgemaakt.

Artikel II.302, §3, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een buiten de gestelde termijn aan de Raad overgemaakte nota uit de verdere procedure wordt geweerd. Het betreft een bindend voorschrift ten aanzien waarvan de Raad niet over een appreciatiebevoegdheid beschikt.

De wederantwoordnota van verzoekster wordt uit de debatten geweerd.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster wil vooreerst benadrukken dat zij twee diploma's heeft behaald aan twee verschillende faculteiten van de University of California at Los Angeles (UCLA). Beiden zijn vierjarige opleidingen op universitair niveau, die volgens verzoekster gelijkgesteld zijn aan de (voormalige) licentiaatsopleidingen in België. Hoewel verzoekster beiden succesvol afgerond heeft, merkt zij dat haar universitaire opleiding geschiedenis volledig over het hoofd werd gezien.

Ten tweede stelt verzoekster vast dat haar opleiding 'Business Economics' niet overeenstemt met de opleiding 'Bedrijfsmanagement' in België. Verzoekster verwijst naar de gevolgde vakken, die op haar transcript te zien zijn. 'Business Economics' is de meest populaire studierichting in de faculteit Economie, te vergelijken met wat in Vlaamse universiteiten 'Toegepaste Economische Wetenschappen' wordt genoemd. Studenten Bedrijfsmanagement bij de Howest in Brugge volgen maar 1 vak economie van 3 studiepunten, terwijl dit in de opleiding van verzoekster uitgebreid aan bod kwam. Na consultatie van de Bekwaamheidsbewijzen voor het onderwijs op de website van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming, kon verzoekster vaststellen dat de vakken die gegeven kunnen worden met een professionele Bachelor 'Bedrijfsmanagement' heel praktijkgericht zijn en niet overeenkomen met de theorie die werd gegeven in de opleiding van verzoekster bij UCLA, behalve misschien boekhouden.

Ten derde stelt verzoekster dat zij Boekhouden als minor heeft gedaan. Een minor is een keuzevak, niets meer en niets minder. De minor hoeft niet gerelateerd te zijn aan de major. De minor is een extra vermelding op het diploma en heeft geen invloed op de major. Gezien verzoekster er niet de voorkeur aan geeft om boekhouden te onderwijzen, heeft zij bewust niet ingezet op haar postuniversitaire opleiding Msc Accounting and Finance (heden ManaMa genoemd) bij de London School of Economics.

Tenslotte wil verzoekster onder de aandacht brengen dat beide diploma's wel degelijk van het universitaire type zijn. In de Verenigde Staten gaan strenge ingangsexamens vooraf aan de inschrijving bij de meest gerenommeerde universiteiten.

De dossierbeheerder gaf aan dat er een thesis dient te zijn gemaakt om erkend te worden als Masteropleiding. Verzoekster kan enkel zeggen dat een thesis geen onderdeel uitmaakte van het curriculum, het was zelfs geen optie. Verzoekster kan moeilijk aanvaarden dat dit de doorslaggevende reden is waardoor haar diploma enkel als Professionele Bachelor kan worden erkend. Uiteindelijk kan verzoekster nog aanvaarden dat haar diploma niet gelijkgeschakeld wordt met een Masteropleiding in België, hoewel zij hoopt voldoende te hebben kunnen aantonen dat dit wel het geval is. Zij hoopt niettemin dat haar opleiding tenminste als een Bachelor op universitair niveau kan aanzien worden, en dit voor economie en geschiedenis.

De bedoeling van de vraag van verzoekster om haar diploma's te erkennen, is om les te geven in een middelbare school in CLIL (Content and Language Integrated Learning) in zowel geschiedenis als economie. Verzoekster vindt dat de kennis die zij verworven heeft bij UCLA haar goed voorbereid heeft om deze vakken te geven en zij is bijzonder gemotiveerd om de uitdaging aan te gaan. Het feit dat Engels haar moedertaal is, zal een bepaalde meerwaarde bieden aan haar toekomstige studenten, gezien de vakken in die CLIL programma's in het Engels gegeven worden.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat verzoekster aangeeft dat haar diploma gelijkgesteld moet worden met een Vlaamse Masteropleiding. Het diploma van verzoekster betreft een 'Bachelor of Arts'. Uit de informatie over het Amerikaanse hoger onderwijs en de World Higher Education Database (WHED) blijkt echter duidelijk dat het een Amerikaans Bachelordiploma betreft. Een Amerikaans bachelordiploma kan een nominale studieduur van 4 jaar hebben, maar het is daarom nog geen Masteropleiding. Om die reden werd het diploma volgens verwerende partij ook niet onderzocht met het oog op de gelijkwaardigheid met een diploma op het niveau van een Vlaamse Masteropleiding. Gelet op het feit dat het diploma wel degelijk een bachelordiploma betreft, behoeft dit ook geen verdere motivering in de beslissing zelf. Ook in haar mail d.d. 30 juni 2016 vermeldde verwerende partij dat de gelijkwaardigheid met de bacheloropleiding onderzocht zou worden. Dat verzoekster van oordeel is dat het een Vlaamse Master (of licenciatoopleiding) betreft, impliceert ook niet dat verwerende partij het bachelordiploma op het niveau van een Vlaamse Masteropleiding moet onderzoeken. Verder

haalt verzoekster in haar verzoekschrift twee zaken door elkaar. Haar diploma werd gelijkwaardig verklaard met een bachelordiploma aangezien het een bachelordiploma is, niet omdat een masterproef ontbreekt. In de mail van 30 juni 2016 werd gesteld dat indien er een gelijkwaardigheid voor het Britse Masterdiploma werd aangevraagd, een onderzoek op het niveau van Master kon worden gestart én dat het schrijven van een masterproef één van de voorwaarden is om een gelijkwaardigheid met de master te verkrijgen. Aangezien er voor de MSc geen masterproef in het dossier zat, werd deze opgevraagd voor het geval verzoekster het gelijkwaardigheidsonderzoek dit diploma zou willen laten betreffen. In haar mail van 4 juli 2016 gaf verzoekster echter aan dat ze een gelijkwaardigheid wenste met haar Bachelor of Arts.

Wat de gelijkwaardigheid met de Vlaamse bachelor in de Toegepaste Economische Wetenschappen of bachelor in de Geschiedenis betreft, stelt verwerende partij dat zij steeds een onderzoek start naar de gelijkwaardigheid met het diploma dat volgens haar het meest overeenstemt met het ter erkenning aangeboden diploma. *In casu* bleek dit de “Bachelor in het bedrijfsmanagement” te zijn. Het studiebewijs van verzoekende partij werd dan ook met deze bachelor gelijkwaardig verklaard door verwerende partij. In Vlaanderen bestaat geen bachelor (of masteropleiding) waarin business economics en geschiedenis gecombineerd worden. Indien verzoekster van oordeel is dat haar diploma meer aansluit bij de Vlaamse bachelor in de TEW of bachelor in de Geschiedenis, kan zij zoals de beslissing van 2 februari 2017 vermeldt binnen de zes maanden na de beslissing een verzoek tot herziening instellen.

Wat de professionele intenties van verzoekster betreft (lesgeven in de vakken economie en geschiedenis), stelt verwerende partij dat Naric-Vlaanderen zich als erkenningsinstantie enkel kan uitspreken over de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's met de meest overeenstemmende diploma's. Verzoekster stelt dat de kennis die zij verworven heeft haar goed voorbereid heeft om de vakken geschiedenis en economie te geven. Het is niet aan verwerende partij om zich daar over uit te spreken. Naric-Vlaanderen kan zich enkel uitspreken over de gelijkwaardigheid van het diploma. Voor meer informatie over bekwaamheidsbewijzen in het onderwijs moet worden doorverwezen naar de bevoegde diensten.

Om deze en alle voorgaande redenen acht verwerende partij haar beslissing van 2 februari 2017 om het Amerikaans studiebewijs “Bachelor of Arts with majors in business economics and history with a minor in accounting” op 15 juni 2001 uitgereikt door de University of California te Los Angeles gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van bachelor in het

bedrijfsmanagement, dan ook gegrond. Indien verzoekster wenst dat de gelijkwaardigheid met de bachelor in de Toegepaste Economische wetenschappen, hetzij met de bachelor in de geschiedenis onderzocht wordt, kan hiervoor een verzoek tot herziening worden aangevraagd.

Beoordeling van alle middelen samen

De betwisting voor de Raad betreft de gelijkwaardigheid van het door de verzoekende partij in de Verenigde Staten behaalde diploma “Bachelor of Arts with majors in Business economics and history with a minor in accounting”.

Het behaalde studiebewijs is door verwerende partij, de Vlaamse erkenningsinstantie, gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van “Bachelor in het bedrijfsmanagement”.

Volgens verzoekende partij moet het studiebewijs met een Vlaams studiebewijs van master en/of academische bachelor gelijkwaardig worden verklaard. Zij geeft tevens aan dat haar universitaire opleiding “geschiedenis” over het hoofd is gezien.

De Raad stelt vast dat het verzoek tot gelijkwaardigheidsverklaring het Amerikaanse studiebewijs van verzoekende partij betreft. Niettegenstaande de studieduur betreft het aangeboden studiebewijs een bachelordiploma. *In casu* kan de Raad niet vaststellen dat verwerende partij niet rechtmatig kon beslissen dat het aangeboden diploma, uitgereikt na een traject van vier jaar, geen masteropleiding is.

Dat verzoekende partij niet de mogelijkheid had om een masterthesis te schrijven, tast de beslissing om haar diploma met een bachelordiploma gelijkwaardig te verklaren niet aan. *In casu* heeft verzoekende partij immers een bachelordiploma met het oog op erkenning aangeboden. Zoals verwerende partij aangeeft in de antwoordnota wordt om die reden de gelijkwaardigheid ervan met een bachelordiploma onderzocht. Het feit dat het niet met een masterdiploma gelijkwaardig is verklaard, vloeit in voorliggend dossier bijgevolg niet voort uit het feit dat verzoekende partij geen masterproef heeft geschreven.

De Raad leidt uit de communicatie tussen verzoekende en verwerende partij immers af dat verzoekende partij in de erkenningsprocedure, die aan de betwisting voor de Raad ten grondslag ligt, om gelijkwaardigheidsverklaring van het bachelordiploma verzoekt.

De Raad leest in een bericht van verzoekende partij van 4 juli 2016 aan verwerende partij dat zij graag les zou geven in het secundair onderwijs in de vakken Economie en Geschiedenis en daarom de erkenning vraagt van *“deze diploma’s (Economie en Geschiedenis) in plaats van de MSc Accounting en Finance”*. Zij voegt eraan toe dat zij eventueel ook de MSc zou laten erkennen, als dat nodig blijkt te zijn. De Raad leest geen opmerkingen van verzoekende partij betreffende het feit dat verwerende partij aangeeft het onderzoek naar gelijkwaardigheid met een bachelor bedrijfsmanagement te zullen voeren, wat *in casu* tot een voor verzoekende partij succesvol onderzoek heeft geleid.

De Raad leest in het dossier, met name in een mail van 30 juni 2016 van verwerende partij, ook dat deze het erkenningstraject aan verzoekende partij heeft uiteengezet. Een voor de Raad relevant uittreksel uit de mail leest als volgt : *“Als u een gelijkwaardigheid voor uw master aanvraagt, kunnen wij een gelijkwaardigheidsonderzoek starten op niveau master met bvb. het studiegebied economie. Een voorwaarde om een gelijkwaardigheid op niveau master te krijgen is wel dat u een thesis geschreven hebt. Mocht u de aanvraag willen wijzigen naar specifieke gelijkwaardigheid voor uw Msc in accounting and finance dan zou u ons nog een kopie van de thesis moeten bezorgen.*

Als u een gelijkwaardigheid wenst te bekomen voor uw bachelor, zullen wij dit voorleggen binnen het studiegebied bedrijfsmanagement (professionele bachelor). In dat geval is het aangeraden om ons zoveel mogelijk bewijsstukken van relevante beroepservaring en/of stages te bezorgen omdat dit ook meegenomen wordt in het onderzoek.”

In antwoord op betreffende mail heeft verzoekende partij, zoals hierboven aangegeven, naar het oordeel van de Raad niet aangestuurd op een gelijkwaardigheidsverklaring van haar masterdiploma. Dat de betrokken gelijkwaardigheidsverklaring verzoekende partij niet zou toelaten, zoals zij beoogde, les te geven, maakt de beslissing van verwerende partij in het licht van het voorgaande niet onrechtmatig. De Raad herinnert hierbij nogmaals aan het feit dat verzoekende partij niet heeft verzocht om een gelijkwaardigheidsverklaring van haar masterdiploma.

Dat verwerende partij het aangeboden diploma niet met een Vlaams masterdiploma gelijkwaardig verklaarde, tast de rechtmatigheid en/of redelijkheid van deze beslissing bijgevolg niet *ipso facto* aan.

Hetzelfde geldt voor het feit dat, naar verzoekende partij aanvoert, de master die zij aan de London School of Economics heeft gevolgd, slechts zou kunnen worden aangevat na het volgen van een master, doch waaromtrent zij geen bewijselementen aanbrengt. Hieruit leidt verzoekende partij af dat ook de Vlaamse erkenningsinstantie het bachelordiploma als een masterdiploma dient te beschouwen. De Raad is van oordeel dat een buitenlandse onderwijsinstelling een kandidaat op grond van een bepaald in een derde land behaald diploma kan toelaten tot een opleiding waarvoor een diplomavereiste geldt – *in casu* waarvoor, naar verzoekende partij aanvoert, een masterdiploma vereist zou zijn. Dit betekent niet dat de Vlaamse erkenningsinstantie bij de beoordeling van het met het oog op erkenning aangeboden diploma gebonden zou zijn door de inschatting die de betrokken buitenlandse onderwijsinstelling van het met het oog op toelating tot een opleiding aangeboden diploma maakt. De Raad oordeelt dan ook dat om die reden de erkenningsbeslissing niet onrechtmatig noch onredelijk is.

Hetzelfde geldt voor de bewering dat de instelling waaraan verzoekende partij het met het oog op erkenning bijgebrachte diploma behaalde, hoog aangeschreven staat in de door verzoekende partij gevolgde richtingen.

De Raad stelt vast dat, benevens hetgeen hierboven is overwogen met betrekking tot de studieduur, de verwerende instantie de gelijkwaardigheid heeft toegekend van het aangeboden studiebewijs met het Vlaams studiebewijs “Bachelor in het bedrijfsmanagement”, omdat de verwerende instantie van oordeel is dat die opleiding inhoudelijk best overeenstemt met de in het buitenland gevolgde opleiding en een mogelijke gelijkwaardigheidsverklaring de genoemde opleiding betrof. Ter zitting verklaart verwerende partij dat het feit dat verzoekster een minor accounting volgde de keuze om het gelijkwaardigheidsonderzoek op de bachelor in het bedrijfsmanagement toe te spitsen, mede heeft bepaald.

Hierbij merkt de Raad op dat verwerende partij dit aankondigde in de mail van 30 juni 2016 aan verzoekende partij. De Raad leest er : “*Als u een gelijkwaardigheid wenst te bekomen voor uw bachelor, zullen wij dit voorleggen binnen het studiegebied bedrijfsmanagement*”

(professionele bachelor). In dat geval is het aangeraden om ons zoveel mogelijk bewijsstukken van relevante beroepservaring en/of stages te bezorgen omdat dit ook meegenomen wordt in het onderzoek”.

Verzoekende partij heeft in haar antwoord weliswaar het met de gelijkwaardigheid beoogde doel verduidelijkt, maar heeft voor het overige vooral aangehaald waarom zij van oordeel is dat het ter erkenning aangeboden diploma volgens haar een masterdiploma is.

De Raad kan, rekening houdend met zijn beoordelingsbevoegdheid en tegen de achtergrond van de door verzoekende partij bijgebrachte middelen, niet oordelen dat verwerende partij een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen.

De Raad stelt ook vast dat verwerende partij niet betoogt dat het aangeboden diploma perfect overeenstemt met het studiebewijs waarmee gelijkwaardigheid is verleend. Dit verhindert de vaststelling door de erkenningsinstantie dat in Vlaanderen geen academische opleiding wordt aangeboden die de domeinen “geschiedenis” en “business economics” combineert, niet. Aldus kan de verwerende partij *in casu* oordelen dat het diploma dat ter erkenning wordt aangeboden beter aansluit bij de bachelor in het bedrijfsmanagement, terwijl het te ver af staat van een academische bachelor (nog daargelaten master) in de “geschiedenis” of in een economisch studiegebied om een gelijkwaardigheidsbeoordeling vanuit deze invalshoeken op voor verzoekende partij succesvolle wijze te kunnen afronden. Uit de beslissing leidt de Raad dan ook niet af dat verwerende partij de historische component in de opleiding over het hoofd heeft gezien.

Aldus beschouwd leidt de volgende argumentatie van verzoekster niet tot vernietiging van het erkenningsbesluit : *“Ten tweede stel ik vast dat mijn opleiding Business Economics niet overeenstemt met de richting Bedrijfsmanagement in België. Ik wijs weer naar de gevolgde vakken die te zien zijn op mijn “Transcript”. Business Economics is de meest populaire richting binnen de faculteit Economie, te vergelijken met wat in de Vlaamse Universiteiten Toegepaste Economische Wetenschappen heet. Studenten Bedrijfsmanagement bij de Howest in Brugge volgen maar één vak economie (drie studiepunten) terwijl dit uitgebreid aan bod kwam in mijn opleiding”.*

De Raad merkt hierbij ten overvloede op dat verzoekster haar vergelijking beperkt tot één Vlaamse hoger onderwijsinstelling. Tevens betekent de vaststelling dat economie uitgebreid aan bod kwam in haar opleiding, niet zonder meer dat de erkenningsinstantie haar diploma met een academische bacheloropleiding Toegepaste Economische Wetenschappen, zoals verzoekster aanhaalt, gelijkwaardig zou kunnen verklaren. De Raad houdt hierbij, binnen de bevoegdheid waarover hij beschikt, rekening met de vakken die zijn aangekruist in het studieprogramma dat zich in het dossier bevindt.

Verzoekster geeft in het verzoekschrift het volgende aan: *“Uiteindelijk kan ik nog aanvaarden dat mijn diploma niet aan een Masters opleiding in België gelijkgeschakeld wordt, hoewel ik hoop voldoende te hebben kunnen aantonen waarom dit wel het geval zou moeten zijn. Ik hoop echter niettemin dat mijn opleiding tenminste als een Bachelor op universitair niveau aanzien kan worden, en dit voor economie en geschiedenis”*.

In het licht van het voorgaande en rekening houdend met het door verzoekende partij bijgebrachte studieprogramma, kan de Raad evenwel niet oordelen dat de erkenningsinstantie op onrechtmatige of kennelijk onredelijke wijze heeft beslist het ter erkenning aangeboden studiebewijs van verzoekende partij geen gelijkwaardigheid te verlenen met een Vlaamse academische bachelor, nog daargelaten master, in de geschiedenis en/of toegepaste economische wetenschappen.

De Raad heeft begrip voor het professioneel belang dat verzoekster kan hebben bij de door haar beoogde erkenning en betwist niet dat het diploma waarmee het door haar aangeboden studiebewijs gelijkwaardig is verklaard, haar weinig mogelijkheden zou kunnen bieden om les te geven. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de inhoudelijke beoordeling van het erkenningsverzoek, waarbij de erkenningsinstantie op zoek is gegaan naar het studiebewijs waarmee datgene van verzoekster meest gelijkenis vertoont. Ook het feit dat verzoekende partij van oordeel is goed voorbereid te zijn om les te kunnen geven, maakt de erkenningsbeslissing niet onrechtmatig. Hetzelfde geldt waar verzoekende partij haar motivatie in de verf zet en wijst op de meerwaarde die het feit dat het Engels haar moedertaal is, kan bieden.

Dat het diploma van verzoekende partij van het universitaire type is, zoals verzoekende partij vermeldt, belet niet dat verwerende partij in de concrete omstandigheden die het dossier

kenmerken, kan beslissen dat het aangeboden diploma best aansluit bij het diploma van professionele bachelor in het bedrijfsmanagement en daarmee erkenning kan verlenen.

Tenslotte noteert de Raad nog dat verzoekende partij in het verzoekschrift verklaart bewust niet in te zetten op haar postuniversitaire opleiding “MSc Accounting and Finance”. De keuze blijkt ingegeven door het feit dat zij er niet de voorkeur aan geeft om boekhouden te onderwijzen. In dit kader stipt zij ook aan dat de minor accounting in de opleiding die zij in de Verenigde Staten volgde slechts betekent dat zij een keuzevak “accounting” volgde. De Raad kan evenwel niet om de keuze van verzoekster heen. Deze keuze heeft de verzoekende partij ertoe gebracht het studiebewijs dat zij behaalde aan de London School of Economics niet ter erkenning voor te leggen. Nu verzoekende partij dit studiebewijs niet tot het voorwerp van het verzoek om erkenning bracht, stelt de Raad vast dat eveneens tegen de achtergrond van deze keuze de beslissing van verwerende partij gehandhaafd blijft.

Al het voorgaande in acht genomen, is de Raad van oordeel dat het verzoek niet gegrond is.

Het beroep wordt verworpen.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 maart 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	Voorzitter van de Raad
Jan Geens	bijzitter
Jean Goossens	bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 17 mei 2017

Arrest nr. 3.627 van 17 mei 2017 in de zaak 2017/117

In zake: Kalsang GYAMTSO
woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Monseigneur Ladeuzeplein 17

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 april 2017, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 3 februari 2017 waarbij verzoekers Chinees studiebewijs ‘diploma algemeen hoger secundair onderwijs’ gelijkwaardig wordt verklaard met het Vlaams studiebewijs ‘getuigschrift van de tweede graad – algemeen secundair onderwijs’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 mei 2017.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoeker is houder van een studiebewijs ‘algemeen hoger secundair onderwijs’ uit China.

De door verzoeker beoogde gelijkwaardigverklaring met het Vlaams studiebewijs ‘getuigschrift van de derde graad – algemeen secundair onderwijs’ wordt door NARIC-Vlaanderen geweigerd. Met een beslissing van 3 februari 2017 wordt verzoekers studiebewijs – slechts – gelijkwaardig verklaard met het Vlaams studiebewijs ‘getuigschrift van de tweede graad – algemeen secundair onderwijs’.

Dat is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep. Zij stelt dat de bestreden beslissing uitspraak doet over de gelijkwaardigheid van een studiebewijs uit het secundair onderwijs, en dat de Raad enkel bevoegd is voor het hoger onderwijs.

Verzoeker heeft ter zake geen standpunt ingenomen.

Beoordeling

De Raad beschikt over een toegewezen bevoegdheid. Daargelaten de procedures die betrekking hebben op de teruggave van leerkrediet in gevallen van overmacht, is de Raad enkel bevoegd om uitspraak te doen over geschillen die een ‘studievoortgangsbeslissing’ inhouden.

Wat ’s Raads bevoegdheid met betrekking tot geschillen inzake de gelijkwaardigheid van buitenlandse studiebewijzen betreft, luidt artikel I.3, 69°, *h)* van de Codex Hoger Onderwijs als volgt:

“69° studievoortgangsbeslissing: 1 van de volgende beslissingen:

[...]

h) een beslissing inzake gelijkwaardigheid van een buitenlands diploma van hoger onderwijs met een Vlaams diploma van hoger onderwijs genomen krachtens artikel II.256;”

Aldus is de bevoegdheid van de Raad met betrekking tot de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's beperkt tot beslissingen die zich uitspreken over de gelijkwaardigheid van en met diploma's van het hoger onderwijs.

Verzoekers beroep heeft betrekking op de gelijkwaardigheid van een studiebewijs van het secundair onderwijs. Daarvoor is de Raad niet bevoegd.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 mei 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Henri Verhaaren	bijzitter
Daniël Cuypers	bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Zitting van 13 juni 2017

Arrest nr. 3.650 van 13 juni 2017 in de zaak 2017/140

In zake: Milijana NOVAKOVIC
Woonplaats kiezend te 9000 Gent
Smidsestraat 96 bus 202

Tegen: VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 11 april 2017 waarbij het studiebewijs uit Servië “Diploma betreffende het behaalde hoger onderwijs – gediplomeerd jurist” gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van “Bachelor”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 juni 2017.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij behaalde in 2007 aan de “University of Belgrade” in Servië het diploma “Diploma betreffende het behaalde hoger onderwijs – gediplomeerd jurist”.

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma “Diploma betreffende het behaalde hoger onderwijs – gediplomeerd jurist” met niveau van (een Vlaamse) “Master”.

Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 11 april 2017 werd beslist dat het Servisch diploma gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van (een Vlaamse) “Bachelor” en (impliciet) niet als volledig gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van (een Vlaamse) “Master”. Deze (impliciete) beslissing werd niet verder gemotiveerd.

Op 21 april 2017 ontvangt de dossierbehandelaar van verzoekster een e-mail met daarin de vraag om een gesprek aan te gaan, alvorens haar beroepsmogelijkheden uit te putten. De dossierbehandelaar verwijst vervolgens naar de beroeps- en herzieningsmogelijkheid en vraagt waarom verzoekster niet akkoord gaat met de beslissing. Tevens wordt vermeld dat de gelijkwaardigheid met het masterniveau niet verleend kan worden, aangezien er geen thesis geschreven werd. In antwoord op deze e-mail geeft verzoekster aan dat een masteropleiding aan haar universiteit niet afgesloten wordt met een thesis en dat het universitair systeem in Servië in overeenstemming is met de Europese en Bologna regelgevingen. Ze vraagt ook opnieuw om een afspraak. In antwoord daarop verwijst de dossierbehandelaar naar de volgende motivering voor het niet verlenen van de gelijkwaardigheid met het niveau van “Master” wegens het ontbreken van de masterproef:

“Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudecriptoren, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren 5, 6, 7, 8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudecriptorelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit uw dossier blijkt dat u geen

masterproef geschreven heeft. Er zijn ook onvoldoende elementen in het dossier die het gebrek aan een masterproef zouden kunnen compenseren.”

Bij aangetekend schrijven van 10 mei 2017 diende verzoekende partij vervolgens een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in combinatie met de motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat zij niet tevreden is met de beslissing van verwerende partij in verband met haar diplomavergelijking. Haar opleiding aan de universiteit in Servië duurde vier jaar en zij kreeg het diploma “Gediplomeerd jurist” dat gelijkwaardig verklaard staat met het niveau van “Master”. Aan haar universiteit wordt een masteropleiding niet afgesloten met een thesis en bovendien is het universitair systeem in Servië in overeenstemming met de Europese en Bologna regelgevingen. Verzoekster verwijst in dat verband naar een bewijs dat zij van haar faculteit heeft ontvangen (origineel bewijs van de faculteit Rechtsgeleerdheid Universiteit Belgrado en een beëdigde vertaling van dit bewijs). Verzoekster hoopt dat deze beide documenten mee in overweging zullen worden genomen bij de herziening van haar dossier. Naar haar inzien heeft zij, op basis van haar studies aan de universiteit van Belgrado die de Bologna regelgeving erkent en met haar behaalde diploma’s, recht op een homologatie op Masterniveau.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij – wat de (niet) motivering van het (impliciet) niet toekennen van de niveaugelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Master betreft - dat de Raad zal vaststellen dat de (impliciete) beslissing om het diploma niet gelijkwaardig te

verklaren met het niveau van een Vlaamse Master in de beslissingsbrief zelf niet gemotiveerd werd. Dat deze beslissing nadien in de e-mails aan verzoekster wel (afdoende) gemotiveerd werd, doet geen afbreuk aan de motiveringsverplichting die op de erkenningsinstantie rust. De motivering van de beslissing van Naric-Vlaanderen is dus gebrekkig. Verwerende partij erkent dit. Naric-Vlaanderen zal dan ook een nieuwe beslissing nemen waarin de beslissing om geen niveaugelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Master toe te kennen (afdoende) gemotiveerd wordt.

Wat de beslissing omtrent de niveaugelijkwaardigheid zelf betreft, stelt verwerende partij dat het feit dat de motivering niet in beslissingsbrief zelf opgenomen werd dan wel mag maken dat de motivering gebrekkig is, het impliceert nog niet dat de beslissing zelf onjuist was. Naric-Vlaanderen begrijpt dat de Raad zich enkel kan uitspreken over de motivering die in de beslissingsbrief zelf opgenomen is. De motivering die nadien in de e-mail werd opgenomen, maakt ook geen onderdeel uit van de beslissing zelf. Desalniettemin wenst verwerende partij erop te wijzen dat verzoekster de eigenlijke motivering achter de beslissing reeds heeft mogen ontvangen en dat deze ook in de nieuwe beslissing aldus zal worden opgenomen. De beslissing om geen gelijkwaardigheid te verlenen met het niveau van een Vlaamse “Master” rust dus op het ontbreken van een masterproef of een compenserend stuk waaruit de aan de Masterproef verbonden competenties voldoende blijken.

Bovendien moet daarbij ook verwezen worden naar artikel II.58, §6 van de Codex Hoger Onderwijs dat bepaalt dat elke Vlaamse Masteropleiding verplicht wordt afgesloten met een masterproef. Verzoekster stelt dat haar diploma in Servië als een master beschouwd wordt. Dit wordt niet betwist. Naric-Vlaanderen moet als erkenningsinstantie echter de vergelijking maken met wat voor een huidige Vlaamse Masteropleiding verwacht wordt. Krachtens het hierboven vermelde artikel in de Codex Hoger Onderwijs moet elke Vlaamse Masteropleiding afgesloten worden met een masterproef. Indien dit niet het geval is, kan geen gelijkwaardigheid worden verleend met het niveau van een Vlaamse Masteropleiding. In haar verzoekschrift erkent verzoekster zelf dat er geen masterproef geschreven werd. Naric-Vlaanderen kan dus geen gelijkwaardigheid met het niveau van een Vlaamse Master verlenen.

Verwerende partij erkent dus dat de motivering van haar beslissing van 11 april 2017 gebrekkig is. Naric-Vlaanderen zal dan ook een nieuwe beslissing nemen waarin de motivering uit de e-mails aan verzoekster ook in de beslissing zelf zal worden opgenomen. Verwerende partij wenst

er wel op te wijzen dat dit voor haar niets zal veranderen aan de eigenlijke beslissing om geen gelijkwaardigheid te verlenen met het niveau van een Vlaamse Masteropleiding. De argumenten die verzoekster in haar verzoekschrift voor de Raad aanbrengt, zullen dan ook niet gevolgd worden.

Beoordeling

De Raad leest in het verzoekschrift dat verzoekende partij het niet eens is met de beslissing van de erkenningsinstantie in verband met haar “diplomavergelijking”, omdat zij aan de universiteit van Belgrado (Servië) een vierjarige opleiding heeft gevolgd. Zij verwierf het diploma “gediplomeerd jurist”. Naar haar oordeel betreft het een diploma op masterniveau. Verzoekende partij vermeldt tevens dat de masteropleiding, die tot het diploma voerde waarvan zij om erkenning verzocht, niet met een thesis wordt afgesloten. Tenslotte stipt verzoekende partij aan dat het universitair systeem in de staat waar ze het diploma behaalde op basis waarvan zij niveaugelijkwaardigheid vraagt, in overeenstemming is met de “Europese en Bologna regelgevingen”.

De aangehaalde argumenten zijn gericht tegen de beslissing van 11 april 2017 van de Vlaamse erkenningsinstantie, waarbij het studiebewijs uit Servië van verzoekende partij (“Diploma betreffende het behaalde hoger onderwijs – gediplomeerd jurist”) gelijkwaardig wordt verklaard met het niveau van “Bachelor”.

Uit de beslissing volgt impliciet dat de erkenningsinstantie aan verzoekende partij geen niveaugelijkwaardigheid op het masterniveau heeft verleend.

De Raad merkt op dat de erkenningsinstantie in haar antwoordnota in de huidige procedure voor de Raad aanhaalt dat de (impliciete) weigeringsbeslissing niet verder werd gemotiveerd in de brief aan verzoekende partij.

In de mate waarin de Raad in het verzoekschrift, dat elementen aanhaalt waarom -volgens verzoekende partij - haar op basis van het voorgelegde diploma het masterniveau had moeten worden toegekend, een middel kan ontwaren dat betrekking heeft op de motiveringsverplichting, treedt de Raad de aangehaalde vaststelling van verwerende partij bij.

De Raad stelt vast dat verwerende partij in de elektronische briefwisseling met verzoekende partij die volgde op de beslissing waarbij aan verzoekende partij bachelor-niveaugelijkwaardigheid is toegekend, de impliciete beslissing om geen master-niveaugelijkwaardigheid toe te kennen van motieven voorziet.

Evenwel kan de Raad er niet om heen dat de motivering geen deel uitmaakt van de aangevochten beslissing. Evenmin maakt de beslissing motieven die in andere stukken zijn vervat tot de hare.

De Raad merkt hierbij op dat verwerende partij zelf in de antwoordnota voor de Raad onder 2.2.1. het volgende vermeldt:

“Uw Raad zal vaststellen dat de (overigens impliciete) beslissing om het diploma niet gelijkwaardig te verklaren met het niveau van een Vlaamse Master in de beslissingsbrief zelf niet gemotiveerd werd.

Dat deze beslissing nadien in de mails aan verzoekster wel (afdoende) gemotiveerd werd doet geen afbreuk aan de motiveringsverplichting die op de erkenningsinstantie rust. De motivering van de beslissing van NARIC-Vlaanderen is dus gebrekkig. NARIC-Vlaanderen erkent dit.

NARIC-Vlaanderen zal dan ook een nieuwe beslissing nemen waarin de beslissing om geen niveaugelijkwaardigheid met Vlaamse graad van Master (afdoende) gemotiveerd wordt.”

Daarnaast leest de Raad nog in de antwoordnota, onder 2.2.2., het volgende:

“Dat de motivering niet in de beslissingsbrief zelf opgenomen werd mag dan wel maken dat de motivering gebrekkig is, het impliceert nog niet dat de beslissing zelf onjuist was.

NARIC-Vlaanderen begrijpt dat uw Raad zich enkel kan uitspreken over de motivering die in de beslissingsbrief zelf opgenomen is. De motivering die nadien in de mail werd opgenomen maakt ook geen onderdeel uit van de beslissing zelf.

Desalniettemin wenst NARIC-Vlaanderen erop te wijzen dat verzoekster de eigenlijke motivering achter de beslissing reeds heeft mogen ontvangen en dat deze ook in de nieuwe beslissing aldus zal opgenomen worden.”

Met verwerende partij moet de Raad vaststellen dat de communicatie ná de aangevochten beslissing, zelfs zo zij de motieven voor de bedoelde beslissing bevat, de motiveringstekortkoming waarmee deze beslissing behept is niet kan verhelpen.

Om al het voorgaande dient de Raad dan ook te besluiten dat de aangevochten beslissing, in zoverre zij erin bestaat aan verzoekende partij geen master-niveaugelijkwaardigheid te verlenen, bij gebrek aan motivering niet kan standhouden.

Verwerende partij geeft trouwens zelf in de conclusie van haar antwoordnota aan te erkennen dat de motivering van de beslissing van 11 april 2017 gebrekkig is en dat zij een nieuwe beslissing zal nemen waarin de motivering uit de elektronische briefwisseling aan verzoekende partij, daterend van na de beslissing, zal worden opgenomen.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van 11 april 2017.

2. Verwerende partij zal uiterlijk op 28 juni 2017 een nieuwe beslissing nemen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 juni 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
-------------------	-----------------

Jean Goossens	bijzitter
---------------	-----------

Piet Versweyvelt	bijzitter
------------------	-----------

bijgestaan door

Freya Gheysen	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 16 juni 2017

Arrest nr. 3.656 van 16 juni 2017 in de zaak 2017/142

In zake: Abdulfattah ALISMAIL
 woonplaats kiezend te 8400 Oostende
 Wellingtonstraat 36

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 mei 2017, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van Naric-Vlaanderen van 5 mei 2017 waarbij het Syrische studiebewijs ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’ gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: textieltechnologie’ en niet als volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de ingenieurswetenschappen: chemie en materialen’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 juni 2017.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Pieter-Jan Van Hoof, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van het Syrische studiebewijs van ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’, uitgereikt op 15 november 2009 door de University of Aleppo.

Met een beslissing van 5 mei 2017 wordt het bovenvermeld diploma gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: textieltechnologie’, en niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de ingenieurswetenschappen: chemie en materialen’.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Je studiebewijs uit Syrië ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de ingenieurswetenschappen: chemie en materialen’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. *De leerresultaten*: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen, die leiden tot het buitenlands studiebewijs, vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. Het essentiële opleidingsonderdeel composieten komt niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding alsook fundamentele kennis in verband met structuur, mechanische-, thermische-, elektromagnetische-, hygrische en dynamische eigenschappen van materialen.

§5. *De kwaliteit van de opleiding*: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Het toegestuurde ‘Graduation project’ van amper 4 studiepunten wordt in een Vlaamse masteropleiding niet [aanzien] als een masterproef.

Je studiebewijs uit Syrië ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse

studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudeSCRIPTORen, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren 5, 6, 7, 8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudeSCRIPTORelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Het toegestuurde ‘Graduation project’ van amper 4 studiepunten wordt in een Vlaamse masteropleiding niet omzien als een masterproef.”

Op 11 mei 2017 stelt verzoeker een ‘tegenwerping’ op, wat door verwerende partij wordt beschouwd als een verzoek tot herziening.

In antwoord hierop, stelt verwerende partij op 19 mei 2017 het volgende:

“In bijlage kan u onze beslissing nogmaals terugvinden. Daarin werden twee punten besproken:

- Het ontbreken van het essentieel opleidingsonderdeel ‘composieten’ alsook fundamentele kennis in verband met structuur, mechanische-, thermische-, elektromagnetische-, hygrische en dynamische eigenschappen van materialen.
- Het ontbreken van een masterproef zoals deze vereist is in de Vlaamse opleiding. Het ‘graduation project’ bedraagt slechts 4 studiepunten en kan dus niet vergeleken worden met wat in Vlaanderen van een masterproef wordt verwacht.

In uw herziening geeft u een aantal punten aan waarom u van oordeel bent dat de gelijkwaardigheid met de master toch verleend moet worden:

- De studieduur bedroeg vijf jaar
 - Dit klopt maar wordt niet aangehaald in onze beslissing en is dus niet relevant
- Uw eindwerk was meer dan een samenvatting van vier pagina’s en u bent bereid dit verder te vertalen
 - U kan inderdaad een ruimere samenvatting bezorgen. Maar zelfs een positieve beoordeling van de masterproef maakt niet dat de gelijkwaardigheid verleend wordt.

Om de gelijkwaardigheid met de master te beoordelen moet[en] alle punten van onze brief van 05/05/2017 weerlegd worden. Dat is niet het geval aangezien u niets vermeld[t] over de ontbrekende essentiële opleidingsonderdelen in uw opleiding. Bovendien moet de samenvatting van uw masterproef (wanneer u die bezorgt) nog uitvoerig beoordeeld worden.”

Dezelfde ‘tegenwerping’ wordt door verzoeker op 11 mei 2017 toegezonden aan de Raad, waar het stuk als een beroep tegen de beslissing van 5 mei 2017 wordt geregistreerd.

De beslissing van 5 mei 2017 is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep. Met betrekking tot de taalregeling werpt de Raad *ambtshalve* het volgende op.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken *mutatis mutandis* op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (*BS* 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 *prima facie* aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het verzoekschrift van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de hiervoor aangehaalde bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partij – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

De Raad meent evenwel dat het rechtszekerheidsbeginsel in de weg staat dat de opmerkingen inzake de nietigheid die zich ambtshalve aandienen, thans *ipso facto* zouden leiden tot de onontvankelijkheid van het door verzoeker ingediende beroep.

Om die reden is de Raad van oordeel dat aan de verzoekende partij een redelijke termijn moet worden gelaten om een Nederlandse vertaling voor te leggen van zijn verzoekschrift en wederantwoordnota.

Aan verzoekende partij is per e-mail van 12 juni 2017 door het secretariaat van de Raad meegedeeld dat de zaak op de zitting van 16 juni 2017 enkel zou kunnen worden behandeld wanneer uiterlijk ter zitting een Nederlandstalige vertaling van het verzoekschrift wordt neergelegd.

Ter zitting ligt geen dergelijke vertaling voor.

Er is aanleiding om de verzoekende partij een termijn te verlenen om alsnog het nodige te doen om een Nederlandstalige vertaling van het verzoekschrift neer te leggen.

BESLISSING

1. Verzoeker beschikt over een termijn tot uiterlijk 22 juni 2017 om een Nederlandse vertaling van zijn verzoekschrift overeenkomstig de bovenstaande richtlijnen over te maken aan de Raad en aan verwerende partij.

2. Op voormelde datum wordt het thans ingediende Engelstalige verzoekschrift ambtshalve uit de debatten geweerd.

3. De zaak wordt opnieuw opgeroepen op de zitting van maandag 26 juni 2017 om 9u30.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 juni 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder, voorzitter van de Raad

Daniël Cuypers bijzitter

Marleen Verreth bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een

kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnteriseerd te zijn, en zes eensluitend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 26 juni 2017

Arrest nr. 3.661 van 26 juni 2017 in de zaak 2017/142

In zake: Abdulfattah ALISMAIL
 woonplaats kiezend te 8400 Oostende
 Wellingtonstraat 36

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 mei 2017, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van Naric-Vlaanderen van 5 mei 2017 waarbij het Syrische studiebewijs ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’ gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: textieltechnologie’ en niet volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de ingenieurswetenschappen: chemie en materialen’.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 juni 2017.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Daniël De Schrijver, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is houder van het Syrische studiebewijs van ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’, uitgereikt op 15 november 2009 door de University of Aleppo.

Met een beslissing van 5 mei 2017 wordt het bovenvermeld diploma gelijkwaardig verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: textieltechnologie’, en niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de ingenieurswetenschappen: chemie en materialen’.

Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Je studiebewijs uit Syrië ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met de Vlaamse graad van ‘Master of Science in de ingenieurswetenschappen: chemie en materialen’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Dit substantieel verschil is als volgt gemotiveerd in toepassing van de volgende in artikelen 4 en 5 van het bovenvermeld besluit opgenomen elementen:

§2. *De leerresultaten*: Aangezien het diploma niet behaald werd binnen de Europese Hoger onderwijsruimte kan er geen vergelijking gebeuren op basis van de leerresultaten. Om die reden werd de inhoud van het opleidingsprogramma en van de essentiële opleidingsonderdelen, die leiden tot het buitenlands studiebewijs, vergeleken met de inhoud van het opleidingsprogramma of met de essentiële opleidingsonderdelen die leiden tot het Vlaams hoger onderwijsdiploma. Het essentieel opleidingsonderdeel composieten komt niet of in onvoldoende mate aan bod in de buitenlandse opleiding alsook fundamentele kennis in verband met structuur, mechanische-, thermische-, elektromagnetische-, hygrische en dynamische eigenschappen van materialen.

§5. *De kwaliteit van de opleiding*: Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Het toegestuurde ‘Graduation project’ van amper 4 studiepunten wordt in een Vlaamse masteropleiding niet [aanzien] als een masterproef.

Je studiebewijs uit Syrië ‘Licentiaat in werktuigbouwkunde (mechanisch spinnen en weven)’ wordt niet als volledig gelijkwaardig erkend met het niveau van ‘Master’.

Die negatieve beslissing is gebaseerd op een substantieel verschil in de toepassing van de elementen bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs.

Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse

studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van de niveaudeSCRIPTORen, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptor 5, 6, 7, 8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudeSCRIPTORelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptor-element vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse Regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je geen masterproef geschreven hebt. Het toegestuurde ‘Graduation project’ van amper 4 studiepunten wordt in een Vlaamse masteropleiding niet omzien als een masterproef.”

Op 11 mei 2017 stelt verzoeker een ‘tegenwerping’ op, wat door verwerende partij wordt beschouwd als een verzoek tot herziening.

In antwoord hierop, stelt verwerende partij op 19 mei 2017 het volgende:

“In bijlage kan u onze beslissing nogmaals terugvinden. Daarin werden twee punten besproken:

- Het ontbreken van het essentieel opleidingsonderdeel ‘composieten’ alsook fundamentele kennis in verband met structuur, mechanische-, thermische-, elektromagnetische-, hygrische en dynamische eigenschappen van materialen.
- Het ontbreken van een masterproef zoals deze vereist is in de Vlaamse opleiding. Het ‘graduation project’ bedraagt slechts 4 studiepunten en kan dus niet vergeleken worden met wat in Vlaanderen van een masterproef wordt verwacht.

In uw herziening geeft u een aantal punten aan waarom u van oordeel bent dat de gelijkwaardigheid met de master toch verleend moet worden:

- De studieduur bedroeg vijf jaar
 - Dit klopt maar wordt niet aangehaald in onze beslissing en is dus niet relevant
- Uw eindwerk was meer dan een samenvatting van vier pagina’s en u bent bereid dit verder te vertalen
 - U kan inderdaad een ruimere samenvatting bezorgen. Maar zelfs een positieve beoordeling van de masterproef maakt niet dat de gelijkwaardigheid verleend wordt.

Om de gelijkwaardigheid met de master te beoordelen moet[en] alle punten van onze brief van 05/05/2017 weerlegd worden. Dat is niet het geval aangezien u niets vermeld[t] over de ontbrekende essentiële opleidingsonderdelen in uw opleiding. Bovendien moet de samenvatting van uw masterproef (wanneer u die bezorgt) nog uitvoerig beoordeeld worden.”

Dezelfde ‘tegenwerping’ wordt door verzoeker op 11 mei 2017 toegezonden aan de Raad, waar het stuk als een beroep tegen de beslissing van 5 mei 2017 wordt geregistreerd.

De beslissing van 5 mei 2017 is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

In het voormelde arrest nr. 3.656 heeft de Raad vastgesteld dat verzoeker zijn verzoekschrift in het Engels heeft opgesteld, en geoordeeld dat zulks in strijd is met de taalregeling die op de procedure voor de Raad van toepassing is.

Aan verzoeker werd de mogelijkheid geboden om een Nederlandse vertaling van dit stuk neer te leggen.

Het beschikkend gedeelte van voormeld arrest luidt als volgt:

1. Verzoeker beschikt over een termijn tot uiterlijk 22 juni 2017 om een Nederlandse vertaling van zijn verzoekschrift overeenkomstig de bovenstaande richtlijnen over te maken aan de Raad en aan verwerende partij.
2. Op voormelde datum wordt het thans ingediende Engelstalige verzoekschrift ambtshalve uit de debatten geweerd.
3. De zaak wordt opnieuw opgeroepen op de zitting van maandag 26 juni 2017 om 9u30.

Met een e-mail van 22 juni 2017 heeft verzoeker aan de Raad en aan de verwerende partij de volgende Nederlandse vertaling van zijn verzoekschrift bezorgd:

“Ik schrijf om een klacht in te dienen bij de commissie voor het wijzigen van certificaten. Ik heb een probleem met wijziging van het certificaat. De wijziging van de bachelor-diploma in werktuigbouwkunde (techniek van textiel en textiel) / Aleppo Universiteit / Syrië werd geweigerd tot een master's degree. Omdat het afstudeerproject niet voldoet aan de vereiste specificaties).

Ik wil u graag op de volgende punten informeren:

- De duur van mijn studie in textielkunde is vijf jaar (twee jaar algemene mechanica en drie jaar diepgaande specialisatie)
- Mijn kwartaalproject, In het vierde jaar, getiteld "Onderhoudsplanung van de lijnproductie van katoengaren".

- In het vijfde jaar presenteerde ik een afstudeerproject getiteld "De studie van de lijnproductiefabriek van katoengaren (onderhoudskwaliteit van het product)" en wordt beschouwd als een aanvulling op het kwartaalproject en ik heb een volledig jaar gewerkt bij de voltooiing van de afstudeerproject.
- Ik heb zeer korte tijd gehad om het afstudeerproject samen te vatten die niet meer dan vier pagina's in het Engels overschrijdt, wat de thescientifieke [wetenschappelijke] waarde van het project heeft beïnvloed.
- Ik ben bereid om het afstudeerproject in Engels te vertalen met een bevoegde vertaler als ik de gelegenheid en tijd heb.

Gelieve het besluit om het certificaat te wijzigen opnieuw te bedenken en heel erg bedankt.”

Beoordeling

Krachtens artikel II.292 van de Codex Hoger Onderwijs is de Raad na beoordeling van een beroep bevoegd om hetzij dat beroep als onontvankelijk of ongegrond te verwerpen, hetzij de bestreden beslissing te vernietigen. Een vernietiging kan gepaard gaan met het bevel aan de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen, desgevallend onder de voorwaarden die de Raad bepaalt.

Op grond van artikel II.292, samen gelezen met artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs, is de Raad evenwel niet bevoegd om zich in de plaats van het bestuur te stellen, bijvoorbeeld door eigener gezag een bewijs van gelijkwaardigverklaring af te leveren. In de mate dat verzoeker een dergelijke beslissing nastreeft, is zijn beroep onontvankelijk.

De Raad begrijpt het beroep evenwel als een vraag tot nietigverklaring van de bestreden beslissing, zoals overigens ook de verwerende partij dat heeft gedaan. Het beroep is in die mate ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Wat betreft het voorwerp van het geschil merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker, zo hij van de beslissing ‘op herziening’ d.d. 19 mei kennis heeft genomen, de mogelijkheid tot neerlegging van een wederantwoordnota niet te baat heeft genomen om zijn beroep desgevallend tot deze beslissing en haar motieven uit te breiden.

Verwerende partij harerzijds stelt in haar antwoordnota dat zij bereid is om de herzieningsprocedure “verder te zetten”, maar is niet overgegaan tot intrekking van de beslissing van 5 mei 2017. Integendeel stelt zij uitdrukkelijk dat zij de bestreden beslissing handhaaft.

Het voorwerp van het geschil is derhalve deze beslissing van 5 mei 2017, verder: de bestreden beslissing.

Enig middel

Verzoeker duidt in zijn beroep geen rechtsgronden aan die hij door de bestreden beslissing geschonden acht. Daar de bestreden beslissing een omstandige formele motivering opgeeft en verzoeker niet aanvoert dat bepaalde argumenten uit zijn aanvraag ten onrechte onbeantwoord zouden zijn gebleven, is de Raad van oordeel dat in de feitelijke uiteenzetting van het verzoekschrift enkel een beroep op het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel kan worden gelezen.

Standpunten van partijen

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift vooreerst op dat zijn studies in Syrië vijf jaar hebben geduurd (twee jaar algemene mechanica en die jaar diepgaande specialisatie), en dat hij in het vierde jaar van die opleiding een kwartaalproject getiteld ‘Onderhoudsplanung van de lijnproductie van katoengaren’ heeft ingediend. Verder zet verzoeker uiteen dat hij in het vijfde jaar een afstudeerproject indiende onder de titel ‘De studie van de lijnproductiefabriek van katoengaren (onderhoudskwaliteit van het product)’, waaraan hij een volledig jaar heeft gewerkt en dat wordt beschouwd als een aanvulling op het voormelde kwartaalproject.

Wat betreft het verloop van de procedure van gelijkwaardigverklaring stipt verzoeker aan dat hij slechts over en korte tijd beschikte om het afstudeerproject samen te vatten en dat deze korte samenvatting van vier pagina’s in het Engels afbreuk doet aan de wetenschappelijke waarde van het project zelf. Verzoeker uit tot slot zijn bereidheid om het afstudeerproject desgevraagd in het Engels te vertalen.

In haar *antwoordnota* repliceert verwerende partij hierop als volgt:

“Samengevat zijn er voor NARIC-Vlaanderen dus twee substantiële verschillen die de gelijkwaardigheid met de Vlaamse master of science in de ingenieurswetenschappen in de weg staan:

- Het ontbreken van het essentieel opleidingsonderdeel composieten én het ontbreken van fundamentele kennis in verband met structuur, mechanische- thermische-, elektromagnetische-, hygrische en dynamische eigenschappen van materialen.
- Het feit dat het graduation project amper 4 studiepunten bedraagt en niet [aangezien] kan worden als wat in de Vlaamse opleiding van een masterproef verwacht wordt (24 ECTS).

In zijn verzoekschrift voert verzoeker een aantal punten aan. Dit alles kan tot twee punten worden teruggebracht, waarop in wat volgt verder wordt ingegaan.

Verzoeker voert aan dat de studieduur van de opleiding vijf jaar bedraagt (twee jaar general mechanics en drie jaar specialisatie).

NARIC-Vlaanderen betwist nergens dat de buitenlandse opleiding een nominale studieduur van vijf jaar heeft, laat staan dat dit als argument werd aangehaald in de beslissing om de gelijkwaardigheid met de master niet toe te kennen. Dit punt moet dus als niet relevant worden beschouwd.

Verzoeker geeft aan dat hij in het vijfde jaar een “graduation project” met als titel “the study of the line production factory yarn (maintenance – quality of product)” schreef. Dit project bouwde dan weer voort op een project uit het vierde jaar. Verzoeker geeft verder aan dat hij (te) weinig tijd heeft gekregen om zijn graduation project te vertalen. Dit tijdsgebrek resulteerde volgens verzoeker dan ook in een (te) beperkte samenvatting waardoor de academische waarde van het project verloren ging. Verzoeker geeft nog aan dat hij bereid is om het werk te vertalen naar het Engels.

Het komt aan uw Raad toe om te beoordelen of de beslissing van NARIC-Vlaanderen van 5 mei 2017 gegrond was. Daarbij kan uw Raad enkel rekening houden met de elementen die zich in het dossier bevinden.

Verzoeker stelt dat hij te weinig tijd heeft gekregen om zijn graduation project te vertalen. Dit valt echter volledig onder de verantwoordelijkheid van verzoeker zelf. Het aanvraagformulier stelt duidelijk dat NARIC-Vlaanderen voor de beoordeling van een gelijkwaardigheid op masterniveau een samenvatting van de masterproef vereist. Dat verzoeker zelf kiest om het dossier met een onvolledige (?) of wetenschappelijk beperkte (?) samenvatting in te dienen kan NARIC-Vlaanderen onmogelijk verweten worden. NARIC-Vlaanderen kan enkel oordelen op basis van de door verzoeker aangeleverde stukken. De beslissing van 5 mei 2017 is dan ook gebaseerd op de stukken die NARIC-Vlaanderen toen in haar bezit had.

Verzoeker geeft aan dat hij een uitgebreidere Engelse samenvatting kan bezorgen. NARIC-Vlaanderen erkent dat deze stukken eventueel tot een nieuwe beoordeling zouden kunnen leiden. Weliswaar blijft het punt dat de studieomvang van het project erg verschilt met wat in de Vlaamse masteropleiding vereist is (24ECTS).

NARIC-Vlaanderen erkent dat er steeds bepaalde stukken zijn die een beslissing nadien kunnen wijzigen. Daarom wordt ook een herzieningsprocedure voorzien en wordt die ook steeds vermeld in de beslissingsbrief. Zoals hierboven al aangegeven werd (onder punt 3.1) werd de herzieningsprocedure in dit dossier al opgestart en kan die (onder bepaalde voorwaarden) ook verder gezet worden.

Het feit dat er nog bijkomende stukken bezorgd zouden worden doet ook geen afbreuk aan de gegrondheid van de beslissing van 5 mei 2017. Bovendien wenst NARIC-

Vlaanderen erop te wijzen dat verzoeker aangeeft dat hij een nieuwe samenvatting/vertaling kan bezorgen maar dat deze samenvatting tot op heden nog niet voorgelegd werd, noch in het initiële dossier dat het voorwerp uitmaakt van de procedure voor uw Raad, noch in de herzieningsprocedure en bovendien ook niet in de procedure voor uw Raad.

NARIC-Vlaanderen herhaalt dan ook graag dat ze bereid om deze bijkomende stukken te onderzoeken en de herzieningsprocedure verder te zetten zodra verzoeker deze stukken bezorgt.

Wat de motivering van de beslissing van 5 mei 2017 betreft kan NARIC-Vlaanderen enkel vaststellen dat verzoeker het substantieel verschil onder het punt “kwaliteit” (vooralsnog) niet kan weerleggen.

In de beslissing van 5 mei 2017 worden twee substantiële verschillen aangehaald door de erkenningsinstantie. Op het ontbreken van een (equivalent) van wat in Vlaanderen van een masterproef wordt verwacht werd onder het vorige punt al ingegaan.

Verzoeker gaat echter volledig voorbij aan het eerste substantieel verschil dat in de beslissingsbrief wordt aangehaald (op de terloopse verwijzing naar “some other considerations” na). Het ontbreken van de essentiële opleidingsonderdelen wordt door verzoeker dus niet weerlegd. Verzoeker lijkt de beslissing ook te herleiden tot het ontbreken van (het equivalent van) een masterproef, wat niet strookt met de eigenlijke beslissing van 5 mei 2017.

Zoals NARIC-Vlaanderen in haar mail in het kader van de herzieningsprocedure al aangaf moeten alle substantiële verschillen weerlegd worden om de gelijkwaardigheid met de Vlaamse graad van Master in de ingenieurswetenschappen te verlenen. De erkenningsinstantie wenst erop te wijzen dat (uitsluitend) een eventuele positieve beoordeling van het graduation project als equivalent van een Vlaamse masterproef in het kader van een herzieningsprocedure niet zal leiden tot de gelijkwaardigheid met de Master in de Ingenieurswetenschappen.”

Beoordeling

De bestreden beslissing zet uiteen waarom verzoekers studiebewijs – alleszins in de huidige stand van zaken – niet volledig gelijkwaardig kan worden verklaard met de Vlaamse graad van master. Er wordt met name op gewezen (i) dat een essentieel opleidingsonderdeel (composieten) in verzoekers opleiding niet of in onvoldoende mate aan bod is gekomen, (ii) dat onvoldoende bewijs voorlig van fundamentele kennis in verband met structuur, mechanische, thermische, elektromagnetische, hygrische en dynamische eigenschappen van materialen en (iii) dat een ‘graduation project’ van slechts vier studiepunten niet kan worden beschouwd als een masterproef in een Vlaamse masteropleiding.

De argumenten die verzoeker in huidig beroep aan de bestreden beslissing tegenwerpt, hebben geen betrekking op de voormelde motieven, maar gaan in op de duur van de Syrische studies, op de tijd die verzoeker zou hebben gespendeerd aan een kwartaalproject en een

afstudeerproject en op verzoekers bereidheid om te voorzien in een Engelse vertaling van het volledige afstudeerproject.

Verwerende partij dient te worden bijgevalen in haar standpunt dat de studieduur geen relevant argument is in het licht van de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker brengt in zijn beroep voorts de geloofwaardigheid van de overwegingen inzake zijn te beperkte kennis met betrekking tot composieten en materiaaleigenschappen niet aan het wankelen.

Dat van het afstudeerproject een Engelse vertaling kan worden voorgelegd, kan eventueel nuttig zijn voor een verdere heroverweging van het aanvraagdossier door verwerende partij, maar deze loutere aankondiging volstaat in het huidige stand van de zaak niet om de bestreden beslissing onredelijk of onevenredig te bevinden. De aangekondigde vertaling is immers vooralsnog niet aan verwerende partij voorgelegd, en zij heeft zich derhalve nog niet kunnen uitspreken over de waarde ervan, op zich genomen en in relatie tot de omvang van het betrokken opleidingsonderdeel uitgedrukt in studiepunten.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 juni 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Daniël Cuypers	bijzitter
Marleen Verreth	bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 31 juli 2017

Arrest nr. 3.711 van 21 augustus 2017 in de zaak 2017/194

In zake: Han YAO
woonplaats kiezend te 9000 Gent
Voskenslaan 274 bus 0102

tegen:

VLAAMSE GEMEENSCHAP
vertegenwoordigd door Naric-Vlaanderen
met zetel te 1210 Brussel
Koning Albert II-laan 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep strekt tot nietigverklaring van de beslissing van Naric-Vlaanderen van 26 juni 2017 waarbij het Chinese studiebewijs ‘Masters diploma – farmaceutische engineering’ gelijkwaardig wordt verklaard met de Vlaamse graad van ‘Bachelor’ en niet volledig gelijkwaardig met de Vlaamse graad van ‘Master’.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 juli 2017.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoekster beschikt over een Chinees studiebewijs ‘masters diploma – farmaceutische engineering’. Zij vraagt de gelijkwaardigverklaring van dat studiebewijs met het Vlaamse studiebewijs van ‘master’.

Met een beslissing van 26 juni 2017 beslist Naric-Vlaanderen om het studiebewijs van verzoekster slechts met het Vlaams studiebewijs van ‘bachelor’ gelijkwaardig te verklaren.

Deze beslissing steunt op de volgende motieven:

“Deze negatieve beslissing is krachtens het besluit van de Vlaamse regering van 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs gebaseerd op een onderzoek naar de niveaugelijkwaardigheid op basis van niveaudecriptoren, vermeld in artikel 58 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en de descriptoren 5, 6, 7, 8 vermeld in het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009.

Het niveaudecriptorelement vaardigheden voor de kwalificatie master (VKS7) uit art. 6 van het decreet betreffende de kwalificatiestructuur van 30 april 2009 is onvoldoende aanwezig in de in het buitenland gevolgde opleiding. In verband met het descriptorelement vaardigheden moet meer specifiek worden verwezen naar vaardigheden in verband met zelfstandig gestandaardiseerd onderzoek.

Krachtens art. II.58, §6 van het besluit van de Vlaamse regering tot codificatie van de decretale bepalingen betreffende het hoger onderwijs van 11 oktober 2013, wordt een Vlaamse masteropleiding verplicht afgesloten met een masterproef. Uit je dossier blijkt dat je thesis niet het niveau heeft van wat in de Vlaamse opleiding van een masterproef verwacht wordt. De thesis gaat over een werk gedaan door een hooggekwalificeerde technica, die metingen uitvoert binnen het kader van een academisch gecoördineerd onderzoek. Geen of weinig van de deelvragen die tot een positief advies moeten leiden kunnen met ‘ja’ beantwoord worden: het is geen ‘eigen’ wetenschappelijk onderzoek, de onderzoeksvraag is aanwezig maar niet door de betrokkene gesteld, de methodologie is niet prominent aanwezig: betrokkene voert proeven uit, binnen een breder kader. Alhoewel zij aanwezig is als co-auteur in belangrijke papers, is haar rol hierin niet veel meer dan het uitvoeren van gespecialiseerde technische metingen. De thesis vertoont te weinig wetenschappelijk originele elementen.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

Na het instellen van huidig beroep neemt Naric-Vlaanderen op 8 augustus 2017 een nieuwe beslissing, die ertoe strekt het buitenlands studiebewijs van verzoekster wel gelijkwaardig te verklaren met de Vlaamse graad van ‘master’.

IV. Ontvankelijkheid - afstand

Met een e-mail van 10 augustus 2017 meldt verzoekster aan de Raad: *“I withdraw the continuation of the formal appeal”*.

De Raad beschouwt dit als een afstand van het beroep, en ziet geen reden om die afstand niet toe te staan.

BESLISSING

De Raad stelt de afstand van het geding vast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2017, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bijzitter
Marleen Verreth	bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.